

Powszechny

Dziennik praw kraju i rządu

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświęcim i Zator i z Wielkim Księstwem Krakowa.

I. Część.

Wydana i przesłana dnia 30. Kwietnia 1850.

Przegląd treści :

Stronica

Nr. 1.	Rozrządzenie ministryjum wojny z dnia 23. Września 1849, którym według najwyższego przepisu pod dniem 19. Września 1849 zatwierdzonego, obwieszcza się postanowienia względem odznaki służby wojskowej, przez N. Cesarza Jmci w nagrodę długich i dobrych usług wojskowych, najwyższą uchwałą z dnia 18. Maja utworzonej	4
„ 2.	Rozrządzenie ministryjum sprawiedliwości z dnia 2. Października 1849, którym się przepis dekretu Sądu nadwornego z dnia 17. Września 1821, względem zawiadomienia zwierzchniczego właściciela, o wszelkiej w osobie właściciela użytków zaszej zmianie przy podzielonej (niegdys) własności gruntów, bezskutecznem staje	4
„ 3.	Rozrządzenie połączonej Administraeyi dochodów skarbowych z dnia 3. Października 1849, o postępowaniu cłowem z pługami kompletnymi, gdy główne części jego składowe są z drzewa	4
„ 4.	Obwieszczenie Naczelnika kraju z dnia 4. Października 1849 o uchyleniu ograniczeń w handlu towarami do Węgier	4
„ 5.	Rozporządzenie połączonej Administraeyi dochodów skarbowych z dnia 4. Października 1849, o poborach dyjet urzędników z posady wyższej na niższą z zatrzymaniem wyższej płacy przeniesionych	5
„	Rozrządzenie ministryjum skarbu z dnia 5. Października 1849, którym się powinność gwardyi narodowej co do użycia stępla reguluje	5
„ 7.	Rozporządzenie Naczelnika kraju z dnia 7. Października 1849, wstrzymujące przymusowe wybieranie dziesięcin duchownych i tychże zaległości	5
„ 8.	Spis przywilejów wyłącznych od ministryjum handlu, pod dniem 8. Października 1849 nadanych	6
„ 9.	Rozporządzenie rządu krajowego z dnia 9. Października 1849, mocą którego się Okólnik Sądu apelacyjnego z dnia 1. Sierpnia 1849, względem odsełania depozytów sądowych, do kasy depozytowej funduszu umarzającego długi Stanu, ogłasza	7
„ 10.	Rozporządzenie połączonej Administraeyi dochodów skarbowych z dnia 9. Października 1849, o warunkach wydzierzawiania pastwisk w lasach państwa	12
„ 11.	Cesarskie rozporządzenie z dnia 11. Października 1849, którym objaśniając artykuł IV. rozporządzenia cesarskiego z dnia 22. Maja 1848, reguluje się postępowanie przy przetrząsaniu domów z powodu podejrzenia o zbrodnię lub ciężkie policyjne przestępstwo	13

Nr. 12.	Rozporządzenie rządu krajowego z dnia 12. Października 1849, względem wstrzymania poboru zaległych dziesięcin duchownych	13
„ 13.	Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 12. Października 1849, o przyszlém oznaczeniu 29 sekcji straży skarbowej ustanowionych w Galicyi, W. Księstwie Krakowa i Księstwie Bukowiny	14
„ 14.	Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 14. Października 1849, o przystąpieniu Księstwa Parmy do Umowy cłowej, między Austryją a Księstwem Modeny, zawartej w Wiedniu pod dniem 23. Stycznia 1848	14
„ 15.	Uwiedomienie rządu krajowego z dnia 15. Października 1849, o wymierzeniu należności pocztowych w Królestwie lombardzko-weneckiem od 1. Października 1849	15
„ 16.	Najwyższy rozkaz N. Cesarza Jmci do armii z dnia 16. Października 1849, którym poczynawszy od 1. Listopada 1849, nowy podział armii na komendy i korpusy armii, i uproszczenie administracji wojskowej zarządza się	16
„ 17.	Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 17. Października 1849, o porachowaniu dodatków zasługi przy wymierzaniu prowizyi dla należących do straży skarbowej	16
„ 18.	Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 17. Października 1849, wskazujące strony, w których obecności postępowanie cłowe z rzeczami podróżnych, przed lub za nimi wysłanemi, przedsięwzięte być może	17
„ 19.	Rozporządzenie ministeryjum spraw zewnetrznych z dnia 19. Października 1849, obwieszczaające układ z Prusami, względem wzajemnego przyjmowania swych pierwotnych przynależących państwa, jeżeli się przynależącymi innego państwa jeszcze nie stali	17
„ 20.	Obwieszczenie rządu krajowego z dnia 19. Października 1849, o braniu do wojska obowiązanych do służby wojskowej z Królestwa lombardzko-weneckiego i Dalmacyi bezpaszportowych, lub z paszportem zgasłym, albo z innego powodu nieważnym	18
„ 21.	Rozrządzenie ministerstwa skarbu z dnia 20. Października 1849, którem co do taryfy celnjej i trzydziestowej, nowe rozporządza się postanowienia, które z dniem 16. Listopada 1849 obowiązują	18
„ 22.	Spis przywilejów wyłącznych przez ministeryjum handlu na dniu 20. Października 1849 nadanych	18
„ 23.	Rozrządzenie ministeryjum spraw wewnetrznych z dnia 21. Października 1849, którem istniejące przepisy uwolnienia domów pocztowych od kwaterunków wojskowych, a pocztmistrzów od dawania podwojdy, bliżej oznaczają się	19
„ 24.	Obwieszczenie rządu krajowego z dnia 21. Października 1849, o czasie odbywania jarmarków wiosennego i jesiennego w Wiedniu	20

Landes - Gesetz - und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

I. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. April 1850.

Inhalts - Uebersicht:

	Seite
Nr. 1. Erlaß des Kriegsministeriums vom 23. September 1849, womit die Bestimmungen hinsichtlich des von Seiner Majestät dem Kaiser mit allerhöchster Entschließung vom 18. Mai 1849, für lange und gute Militärdienste gestifteten Militär-Dienstzeichens nach der unterm 19. September 1849 allerhöchst genehmigten Vorschrift kundgemacht werden	4
" 2. Erlaß des Justizministeriums vom 2. Oktober 1849, wodurch die Vorschrift des Justizhofdekretes vom 17. September 1821, wegen Verständigung des Obereigenthümers von jeder, in der Person des Nutzungseigenthümers, bei (ehemals) getheiltem Eigenthume an Grund und Boden, eingetretenen Veränderung außer Wirksamkeit gesetzt wird	4
" 3. Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 3. Oktober 1849, über die Zollbehandlung kompletter Ackerpflüge, wenn deren Hauptbestandtheile von Holz sind	4
" 4. Kundmachung des Landeschefs vom 4. Oktober 1849, über die Aufhebung der Beschränkungen im Waaren-Verkehre nach Ungarn	4
" 5. Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 4. Oktober 1849, über Diätenbezüge der von einem höheren auf einen niederen Dienstposten mit Beibehaltung ihres höheren Gehaltes übersehten Beamten	5
" 6. Erlaß des Finanzministeriums vom 5. Oktober 1849, wodurch die Stempelpflichtigkeit der Nationalgarde geregelt wird	5
" 7. Erlaß des Landeschefs vom 7. Oktober 1849, womit die zwangsweise Eintreibung der geistlichen Zehente und ihrer Rückstände eingestellt wird	5
" 8. Verzeichniß der von dem Ministerium des Handels am 8. Oktober 1849 verliehenen ausschließenden Privilegien	6
" 9. Erlaß des Landesguberniums vom 9. Oktober 1849, womit das Kreis Schreiben des Appellationsgerichtes vom 1. August 1849 über die Abfuhr der gerichtlichen Depositen an die Depositen-Kasse des Staatsschulden-Tilgungsfondes bekannt gemacht wird	7
" 10. Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 9. Oktober 1849, über die Zulässigkeit der Verpachtung der Waldweide in Reichsforsten	12
" 11. Kaiserliche Verordnung vom 11. Oktober 1849, wodurch in Erläuterung des IV. Artikels der kaiserlichen Verordnung vom 22. Mai 1848 das Verfahren bei Hausdurchsuchungen wegen des Verdachtes eines Verbrechens oder einer schweren Polizeübertretung geregelt wird	13

	Seite
Nr. 12. Erlass des Landesguberniums vom 12. Oktober 1849, wegen Einstellung der zwangsweisen Eintreibung geistlicher Zehentrückstände	13
„ 13. Erlass der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 12. Oktober 1849, über die künftige Bezeichnung der in Galizien, dem Großherzogthume Krakau und dem Herzogthume Bukowina aufgestellten 29 Finanzwach-Sektionen	14
„ 14. Erlass der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 14. Oktober 1849, über den Beitritt des Herzogthumes Parma zu dem Zollvertrage, welcher in Wien am 23. Jänner 1848 zwischen Oesterreich und dem Herzogthume Modena abgeschlossen worden ist	14
„ 15. Kundmachung des Landesguberniums vom 15. Oktober 1849, über die Bemessung der Posttrittgebühren vom 1. Oktober l. J. im lombardisch-venezianischen Königreiche	15
„ 16. Allerhöchster Armee-Befehl Seiner Majestät des Kaisers vom 16. Oktober 1849, wodurch vom 1. November 1849 angefangen, eine neue Eintheilung der Armee in Armee-Kommanden und Armee-Korps, und eine Vereinfachung der Militär-Administration angeordnet wird	16
„ 17. Erlass der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 17. Oktober 1849, über die Anrechnung der Verdienstzulagen bei dem Provisionsausmaße für Angehörige der Finanzwach-Mannschaft	16
„ 18. Erlass der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 17. Oktober 1849, womit die Partheien, in deren Beisein die zollamtliche Behandlung der den Reisenden voraus- oder nachgesendeten Effekten vorgenommen werden kann, bezeichnet werden	17
„ 19. Erlass des Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten vom 19. Oktober 1849, wodurch ein Uebereinkommen zwischen Oesterreich und Preußen wegen gegenseitiger Uebnahme ihrer ursprünglichen Staatsangehörigen kundgemacht wird, insoweit dieselben noch nicht dem andern Staate angehörig sind	17
„ 20. Kundmachung des Landesguberniums vom 19. Oktober 1849, über die Affentirung der passlosen oder mit erloschenen oder sonst ungiltigen Pässen versehenen Militärpflichtigen aus dem lombardisch-venezianischen Königreiche und aus Dalmazien	18
„ 21. Erlass des Finanzministeriums vom 20. Oktober 1849, wodurch neue Zoll- und Dreifsigst-Tarifs-Bestimmungen verordnet werden, welche vom 16. November 1849 an in Wirksamkeit zu treten haben	18
„ 22. Verzeichniß der von dem Ministerium des Handels am 20. Oktober 1849 verlassenen ausschließenden Privilegien	18
„ 23. Erlass des Ministeriums des Innern vom 21. Oktober 1849, womit die bestehenden Vorschriften über die Befreiung der Posthäuser von der Militär-Bequartirung und der Postmeister von der Vorspannsleistung näher bestimmt werden	19
„ 24. Kundmachung des Landesguberniums vom 21. Oktober 1849, über die Abhaltung des Frühjahr- und Herbstmarktes in der Stadt Wien	20

1.

Rozrządzenie ministeryjum wojny z dnia 23. Września 1849,

do wszystkich krajowych i granicznych komend jeneralnych, do jeneralnej komendy armii we Włoszech, do głównej komendy armii we Węgrzech, do obserwacyjnego korpusu armii w Vorarlbergu, do głównej komendy marynarskiej, do komendy twierdzy Mogunckiej, do obydwuch głównych urzędów, do najwyższego Sądu wojskowego i do powszechnego Sądu wojskowego apelacyjnego,

którem wedle najwyższego przepisu pod dniem 19. Września 1849 zatwierdzonego, obwieszczają się postanowienia względem oznaki służby wojskowej przez Jego Ces. Mość Najjaśniejszego Pana w nagrodę długich i dobrych zasług wojskowych, najwyższą rezolucyją z dnia 18. Maja 1849 utworzoną.

Obacz powszechnego dziennika praw państwa i rządu numer 17. w części Vtej, wydanej dnia 29. Listopada 1849.

2.

Rozporządzenie ministeryjum sprawiedliwości z dnia 2. Października 1849,

moc mające w krajach koronnych: Austrii powyżej i poniżej rzeki Ens, w Solnogradzie, Styryi, Illiryi, Tyrolu i Vorarlbergu, w Czechach, Morawie, Galicyi i Lodomeryi, w Bukowinie i Dalmacyi,

którem się przepis dekretu sądu nadwornego z d. 17. Września 1821, względem zawiadomienia zwierzchniczego właściciela, o wszelkiej, w osobie właściciela użytków zaszczej zmianie, przy podzieleniej (niegdys) własności gruntów, bezskuteczném staje.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu nr. 1. w części I, wydanej dnia 1. Listopada 1849.

3.

Rozporządzenie połączonej Administracyi dochodów skarbowych z dnia 3. Października 1849,

do wszystkich administracyj powiatowych i urzędów wykonawczych,
co do cla od pługów kompletnych, jeżeli główne ich części składowe są z drzewa.

Z powodu pojedynczego wypadku względem oclenia pługów kompletnych, wysokie ministerstwo skarbu dekretem z dnia 28. Sierpnia 1849, pod l. 19395]2014 oświadczyło, jeżeli główne części składowe pługów są z drzewa, takowe pługi należą do zwyczajnych towarów drewnianych podług pozycyi 304 taryfy, to jest do narzędzi rolniczych.

4.

Obwieszczenie Naczelnika kraju z dnia 4. Października 1849, co do uchylenia ograniczeń w handlu towarami do Węgier.

Wysokie ministeryjum spraw wewnętrznych mając wzgląd na to, że zbrojny opór w Węgrzech obecnie pokonanym został, postanowiło rozporządzeniem

1.

Erlaß des Kriegsministeriums vom 23. September 1849,

an sämtliche Länder- und Gränz-Generalkommanden, das Armeegeneralkommando in Italien, das Armeegeneralkommando in Ungarn, das Armeegeneralkommando in Vorarlberg, Marine-Ober, Mainzer-Festungs-Kommando, beide Hauptämter, den obersten Militär-Gerichtshof, und das allgemeine Militär-Appellationsgericht,

womit die Bestimmungen hinsichtlich des von Sr. Majestät dem Kaiser mit allerhöchster Entschliessung vom 18. Mai 1849, für lange und gute Militärdienste gestifteten Militär-Dienstzeichens nach der unterm 19. September 1849 allerhöchst genehmigten Vorschrift kundgemacht werden.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, V. Stück, Nr. 17, ausgegeben am 29. November 1849.

2.

Erlaß des Justizministeriums vom 2. Oktober 1849,

wirksam für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Illyrien, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Galizien und Lodomerien, Bukowina und Dalmazien,

wodurch die Vorschrift des Justizhofdekretes vom 17. September 1821, wegen Verständigung des Obereigenthümers von jeder, in der Person des Nutzungseigenthümers bei (ehemals) getheiltem Eigenthume an Grund und Boden, eingetretenen Veränderung außer Wirksamkeit gesetzt wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, I. Stück, Nr. 1, ausgegeben am 1. November 1849.

3.

Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 3. Oktober 1849,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und ausübende Ämter, über die Zollbehandlung kompletter Ackerpflüge, wenn deren Hauptbestandtheile von Holz sind.

Das hohe Finanzministerium hat aus Anlaß eines besonderen Falles über die Zollbehandlung kompletter Ackerpflüge mit dem Dekrete vom 28. August 1849 Z. 19395/2014 bedeutet, daß solche Pflüge, wenn deren Hauptbestandtheile von Holz sind, zu den gemeinen Holzwaaren nach der Tarifspost 304, das ist zu den Werkzeugen zum Feldbau gehören.

4.

Kundmachung des Landeschefs vom 4. Oktober 1849,

über die Aufhebung der Beschränkungen im Waaren-Verkehre nach Ungarn.

Das hohe Ministerium des Inneren hat laut Erlases vom 29. September l. J. Z. 7189 mit Rücksicht auf die gegenwärtig erfolgte Bekämpfung des bewaffneten Wi-

z dnia 29. Września r. b. za l. 7189, zgodnie z naczelnym dowództwem w Węgrzech, iż przepisy i rozporządzenia względem ograniczenia i nadzorowania handlu towarami do tego kraju koronnego, wydane, w swój mocy ustają, zezwalając, aby wolna ile możności wymiana towarów między Węgrami i drugimi częściami Monarchii, jak dalece takowa dotąd ze względów politycznych podług obwieszczeń Rządu tego kraju: z dnia 30. Czerwca r. b. za l. 7795, z dnia 30. Sierpnia r. b. za l. 10605 i z dnia 19. Września r. b. za l. 10956, ograniczoną była, przywróconą została.

Co z tym dokładem do powszechnej wiadomości podaje się, że jednak pod względem wolnego handlu towarami do Węgier ogólne przepisy cłowe tymczasowo w swój mocy pozostają.

5.

Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 4. Października 1849,

do wszystkich administracji powiatowych,

o poborach dyjet urzędników z posady wyższej na niższą z zatrzymaniem wyższej płacy przeniesionych.

Nieraz się już wydarzyło, że ze względów służby, n. p. poborca głównego urzędu z zatrzymaniem jego płacy do innego głównego urzędu na kontrolora przeniesiony został.

Zapytała się więc pewna Administracja dochodów skarbowych, podług której klasy dyjety takiemu urzędnikowi, gdyby mógł o nie prawnie upominać się, przynależą. Wysokie c. k. ministerjum skarbu oświadczyło na to dekretem z dnia 12. Września 1849, do l. 21930-2301, iż każdemu urzędnikowi, jeżeli ma do poboru dyjet prawo, podług powszechnej zasady takie tylko dyjety przynależą, które posadzie służby rzeczywiście sprawowanej odpowiadają.

6.

Rozrządzenie ministerjum skarbu z dnia 5. Października 1849,

do wszystkich kameralnych Administracji dochodów niestałych,

którem się obowiązek gwardyi narodowej co do stępla reguluje.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu nr. 4, w części II, wydanej dnia 10. Listopada 1849.

7.

Rozporządzenie Naczelnika kraju z dnia 7. Października 1849,

do położonych dwunastu wschodnich cyrkułów,

wstrzymujące przymusowe wybieranie dziesięcin duchownych i tychże zaległości.

Rozporządzeniem gubernijalnym z dnia 2. Maja r. b. pod l. 2462, wyrzeczono na zasadzie rozporządzenia wysokiego ministerjum z dnia 15. Kwietnia r. b.

derstandes in Ungarn, im Einverständniße mit dem Armee-Oberkommando in Ungarn, die wegen Beschränkung und Beaufsichtigung des Waarenverkehrs nach diesem Kronlande erlassenen Verordnungen und Vorschriften von nun an außer Kraft zu setzen, und die Wiederherstellung eines möglichst freien Güteraustausches zwischen Ungarn und den übrigen Theilen der Monarchie, insoferne derselbe bisher aus politischen Rücksichten laut der hierorigen Kundmachungen vom 30. Juni l. J. Z. 7795, vom 30. August l. J. Z. 10605 und vom 19. September l. J. Z. 10956, beschränkt war, zu gestatten befunden.

Dieses wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß in Beziehung auf die Freigebung des Waarenverkehrs nach Ungarn vor der Hand jedoch die allgemeinen zollämtlichen Bestimmungen in Kraft bleiben.

5

Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 4. Oktober 1849,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen,

**über Diätenbezüge der von einem höheren auf einen niederen Dienstposten mit
Beibehaltung ihres höheren Gehaltes übersehten Beamten.**

Es hat sich schon öfter der Fall ergeben, daß aus Dienstesrücksichten z. B. ein Hauptamts-Einnehmer mit Beibehaltung seines Gehaltes zu einem andern Hauptamte als Kontrollor überseht wurde.

Von einer Kameral-Gefällen-Verwaltung ist nun die Frage gestellt worden, nach welcher Diätenklasse einem solchen Beamten die Diätenbezüge im Falle des gesetzlichen Anspruches derselben gebühren. Das hohe k. k. Finanzministerium hat hierüber mit dem Dekrete vom 12. September 1849 Z. 21930—2301 erklärt, daß dem allgemeinen Grundsätze gemäß jedem Beamten nur jene Diätenbezüge im Falle des gesetzlichen Anspruches derselben gebühren, die seinem wirklich bekleideten Dienstposten entsprechen.

6.

Erlaß des Finanzministeriums vom 5. Oktober 1849,

an sämtliche Kameral-Gefällen-Verwaltungen,

wodurch die Stempelpflichtigkeit der Nationalgarde geregelt wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, II. Stück, No. 4, ausgegeben am 10. November 1849.

7.

Erlaß des Landes-Chefs vom 7. Oktober 1849,

an die zwölf östlichen Kreisvorsteher,

**womit die zwangsweise Eintreibung der geistlichen Zehente und ihrer Rückstände
eingestellt wird.**

Mit Gubernial-Erlaß vom 2. Mai d. J. Z. 24624 ist im Grunde hohen Ministerial-Erlases vom 15. April d. J. Z. 8169 ausgesprochen worden, daß der geist-

do l. 8469, że dziesięcina duchowna nie jest zniesioną. Przeciwnie zaś ze względu na Patent z dnia 15. Sierpnia r. b., a zwłaszcza na §. 4. tegoż Patentu dziesięcina duchowna za stanowczo zniesioną uważana być ma i jako z taką postępować należy. Z powodu pojedynczych skarg wielu gmin z cyrkułu Bocheńskiego, w skutek rozporządzenia wysokiego ministryjum z dnia 30. z. m. za l. 19613|109, uchyla się wszelkie przymusowe wybieranie dziesięciny duchownej, a nawet dawniejsze zaległości duchownych dziesięcin bynajmniej w drodze egzekucyi wybierane być nie mogą, gdyż względem likwidacyi i wybierania takich zaległości, wkrótce osobne wyjdzie rozporządzenie.

Przytém się jednakże za skazówkę jeszcze dodaje, że w dobry sposób i stosowném objaśnieniem zachodzącego związku między przepisami najwyższego Patentu z dnia 17. Kwietnia 1848, a Patentu z dnia 15. Sierpnia 1849, byłych poddanych należy starać się nakłonić do oddania dziesięciny duchownej za rok 1848, gdyż co dopiero wyszła ustawa z dnia 7. Września 1848 dziesięciny na ten rok już zapadłej dotyczyć się nie mogła. *)

8.

S p i s

wyłącznych przywilejów, od ministryjum handlu na dniu 8. Października 1849 nadanych.

Klaudyjuszowi Baronowi Podstatskiemu Tonsern, mieszkającemu w Zlinie w Morawii, i Klaudyjuszowi, Wilhelmowi Baronowi Bretton, właścicielowi państwa Zlin, na wynalazek krajania ze zwyczajnych fornerów, (deszczótek do wykładania drzewa) z każdego gatunku drzewa twardego lub miękkiego piłką obłęczną do fornerów, czworograniastych patyczków na zapalki — na lat pięć. N. 6603 H. II. o zatajenie wynalazku prosili. Ze względu na publiczne bezpieczeństwo, nie ma przeciwko wykonywaniu tego przywileju żadnej przeszkody.

Aloizemu Majer, blacharzowi i fabrykantowi rzeczy metalowych, mieszkającemu w Gloggnitz w Austrii niższej, w dworcu kolei żelaznej Gloggnickiej, na wynalazek balonu sygnałowego (dającego znak) dla kolei żelaznych tak w dzień jak w nocy, na rok jeden. N. 6604. H. II. Prosił o zatajenie istoty wynalazku. Ze względu na bezpieczeństwo publiczne nie ma przeciwko wykonywaniu tego przywileju żadnej przeszkody.

Józefowi Eggerth, uprzywilejowanemu fabrykantowi guzików, mieszkającemu w Wiedniu (na Leimgrube N. 116), na wynalazek robienia guzików tamburkowych, wytłaczanych na walcu gładko i w deseń za pomocą pary, z odpadków, materyi bardzo taniej, czego dotąd do tego wyrobu jeszcze nie używano, a co róg doskonale zastępuje, — na rok jeden. N. 6605. H. II. Prosił o zatajenie istoty wynalazku. Ze względu publicznego bezpieczeństwa nie ma przeciwko wykonywaniu tego przywileju żadnej przeszkody.

Jerzemu Gallasek, fabrykantowi ezcionek metalowych, mieszkającemu w Wiedniu (przy Neubau N. 42.) i Michałowi Kiss, chemikowi, mieszkającemu w Wie-

*) Ob. rozporządzenie do wszystkich ordynaryjatów obrz. lac. pod n. 12.

liche Zehent nicht aufgehoben sei. Dagegen ist durch das Patent vom 15. August d. J. und zwar durch dessen §. 4 nunmehr auch der geistliche Zehent als definitiv aufgehoben zu betrachten und zu behandeln. Aus Anlaß spezieller Beschwerden mehrerer Gemeinden aus dem Bochniaer Kreise wird in Folge hohen Ministerial-Erlasses vom 30. v. Monats Z. 19613/109 bedeutet, daß jede zwangsweise Eintreibung des geistlichen Zehents einzustellen ist, und daß selbst ältere Zehentrückstände durchaus nicht im Exekutionswege hereingebracht werden dürfen, weil über die Liquidirung und Einbringung von derlei Rückständen demnächst eine besondere Verordnung erscheinen wird.

Hierbei wird nur noch zur Richtschnur beigefügt, daß die ehemaligen Untertanen im gütlichen Wege und durch angemessene Belehrung über den Zusammenhang der Bestimmungen des a. h. Patents vom 17. April 1848 mit dem Patent vom 15. August 1849 zur Abstattung des geistlichen Zehents für das Jahr 1848, welcher durch das erst, nachdem dieser Zehent für dieses Jahr bereits fällig geworden war, erschienene Gesetz vom 7. September 1848 nicht berührt sein konnte — zu bewegen getrachtet werden soll.*)

8.

B e r e i c h n i s s

der von dem Ministerium des Handels am 8. Oktober 1849 verliehenen ausschließenden Privilegien.

Dem Claudius Freiherrn von Podstatsky-Tonsern, wohnhaft zu Zlin in Mähren, und Claudius Wilhelm Baron Bretton, Besitzer der Herrschaft Zlin, auf die Erfindung, aus gewöhnlichen Fourniren jeder harten oder weichen Holzgattung mit der Fournier-Rundsäge viereckige Zündhölzchen zu schneiden, auf fünf Jahre. Nr. 6603 H. II. — Die Geheimhaltung wurde angesucht. In öffentlichen Sicherheits-Rücksichten steht der Ausübung dieses Privilegiums kein Bedenken entgegen.

Dem Alois Mayer, Spengler und Metall-Arbeiter im Bahnhofe zu Gloggnitz, wohnhaft zu Gloggnitz in Nieder-Oesterreich, auf die Erfindung von Tag und Nacht-Signal-Ballons für Eisenbahnen, auf ein Jahr. Nr. 6604. — H. II. — Die Geheimhaltung wurde angesucht. In öffentlichen Sicherheits-Rücksichten steht der Ausübung dieses Privilegiums kein Bedenken entgegen.

Dem Joseph Eggerth, privil. Knöpfabrikant, wohnhaft zu Wien (Laimgrube Nr. 116.), auf die Erfindung, gepreßte Tambourin-Knöpfe, glatt und dessinirt, mittelst Dampfbenützung aus einem sehr billigen Abfall-Stoffe zu erzeugen, der bisher hiezu nicht verwendet wurde und das Horn vollkommen ersetze, auf ein Jahr. Nr. 6605 — H. II. — Die Geheimhaltung wurde angesucht. In öffentlichen Sicherheits-Rücksichten steht der Ausübung dieses Privilegiums kein Bedenken entgegen.

Dem Georg Gallasek, Metallbuchstaben-Erzeuger, wohnhaft zu Wien (am Neubau Nr. 42.), und Michael Rip, Chemiker, wohnhaft zu Wien, am Neubau Nr. 51),

*) Siehe den Erlaß an sämtliche Ordinariate des lat. Ritus unter Nr. 12.

dniu (przy Neubau N. 51.), na wynalazek ezcionek nowego systemu (składu), który szczególnie służy do narzędzi drukowania napisów, firm, szyldów (tablic) na materyjach lakierowanych do wywieszania, napisów tytułowych, dyplomatów i t. d., nakoniec do narzędzi drukowania pism dla ludzi ociemniałych, a wytwornością, trwałością i prędkością w wykonaniu, niemniej taniością swoją wyszczególnia się, — na rok jeden. N. 6673. H. II. — Prosi o zatajenie istoty wynalazku.

Juliuszowi Haas, c. k. konceptsiście przy seceyi pocztowej, w ministryjum handlu, mieszkającemu w Wiedniu (na Leopoldstadzie N. 578.) i Gustawowi Seelig, buchalterowi handlowemu i fabrycznemu, mieszkającemu w Wiedniu (na Leopoldszadzie N. 705.), na wynalazek nowego środka utrzymywania związku między przedmiotami wszelkiego rodzaju i udzielania myśli, co nietylko szybkością, taniością, większóm bezpieczeństwem i punktualnością przewóz rzeczy koleją żelazną i wszelkiemi innemi przewożenia sposobami przewyższa, ale nawet telegrafiję uzupełnia i udoskonala, na lat dwa. N. 6674. H. II. Prosi o zatajenie istoty wynalazku. Ze względu na bezpieczeństwo publiczne, nie ma dla wykonywania tego przywileju, żadnej przeszkody.

Jakubowi Franciszkowi Henrykowi Hemberger, dyrektorowi administracyi, mieszkającemu w Wiedniu (w mieście N. 785), na odkrycie i poprawę w powozach i lokomotywach do kolei żelaznych z ruchomemi ku sobie mającemi się nasadami, na lat pięć. N. 6675. H. II. Ze względu na bezpieczeństwo publiczne, nie ma do wykonywania tego przywileju żadnej przeszkody.

Jérzemu Fink, technikowi, a teraz buchalterowi, mieszkającemu w Wiedniu (Landstrasse N. 24.), na poprawy w drukarskiej szybkołoczni, — na lat dwa. N. 6676. H. II. Prosi o zatajenie istoty rzeczy.

9.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 9. Października 1849,

do wszystkich Urzędów obwodowych,

którem się ogłasza okólnik Sądu Apelacyjnego z dnia 1. Sierpnia 1849 względem odesłania depozytów sądowych do kasy depozytowój funduszu umorzenia długu stanu.

Aneks do Nru, 9.

Okólnik Sądu Apelacyjnego.

W celu uchylenia wątpliwości i obaw, jakie zaszły w wykonaniu rozporządzenia ministryjalnego z dnia 29. Maja 1848, do l. 1066 M. S., nakazującego, ażeby znajdujące się u sądów od przeszło czterech tygodni sumy w gotowiznie a nie przeznaczone do innego umieszczenia, odsyłano do kasy depozytowój funduszu umarzenia długui stanu, wysokie ministryjum sprawiedliwości, zniósłszy się z ministryjum skarbu, uznało za stósowne oznajmić rozporządzeniem z dnia 18. Lipca 1849, do liczby 5161/5170, co następuje:

auf die Erfindung eines neuen Lettern-Systems, welches sich besonders zu Druckwerken für Firmen, Aushängeschilder auf lakirten Stoffen, zu Titelschriften, Diplomen etc. und zu Druckwerken für Blinde eigne und durch Eleganz, Dauerhaftigkeit und Schnelligkeit, so wie durch Billigkeit in der Erzeugung sich auszeichne, auf ein Jahr. Nr. 6673 — H. II. — Die Geheimhaltung wurde angefordert.

Dem Julius Haas, k. k. Konzipist der Postsektion im Handelsministerium, wohnhaft zu Wien (Leopoldstadt Nr. 578), und Gustav Seelig, Handlungs- und Fabriks-Buchhalter, wohnhaft zu Wien (Leopoldstadt Nr. 705), auf die Erfindung eines neuen Kommunikations-Mittels für Gegenstände aller Art und für Gedanken, wodurch nicht nur der Sachen-Transport der Eisenbahnen und aller übrigen Transport-Beihilfen an Geschwindigkeit, Wohlfeilheit, Sicherheit und Pünktlichkeit übertreffen, sondern auch die Telegraphie ergänzt und vervollständigt werde, auf zwei Jahre. Nr. 6674 — H. II. — Die Geheimhaltung wurde angefordert. In öffentlichen Sicherheits-Rücksichten steht der Ausübung dieses Privilegiums kein Bedenken entgegen.

Dem Jakob Franz Heinrich Hemberger, Verwaltungs-Direktor, wohnhaft zu Wien (Stadt Nr. 785), auf die Entdeckung und Verbesserung eines neuen Systems von Wägen und Locomotiven für Eisenbahnen mit beweglichen konvergirenden Gestellen, auf fünf Jahre. Nr. 6675 — H. II. — In öffentlichen Sicherheits-Rücksichten steht der Ausübung dieses Privilegiums kein Bedenken entgegen.

Dem Georg Fink, Techniker und derzeit Buchführer, wohnhaft zu Wien (Landstraße Nr. 24), auf die Verbesserungen an der Buchdrucker-Schnellpresse, auf zwei Jahre. Nr. 6676 — H. II. Die Geheimhaltung wurde angefordert.

9.

Erlass des Landesguberniums vom 9. Oktober 1849,

an sämtliche k. k. Kreisämter, womit das Kreis Schreiben des Appellations-Gerichtes vom 1. August 1849 über die Abfuhr der gerichtlichen Depositen an die Depositen-Casse des Staatsschulden-Tilgungsfondes bekannt gemacht wird.

Beilage zu Nr. 9.

Kreis Schreiben des Appellations-Gerichtes.

Zur Beseitigung der Zweifel und Bedenken, welche sich bei Ausführung des Ministerial-Erlasses vom 29. Mai 1848 S. 1066 S. M., wodurch die Abfuhr der über 4 Wochen ohne Bestimmung zu einer anderweitigen Anlegung bei den Gerichten baar erliegenden Summen an die Depositen-Casse des Staatsschulden-Tilgungsfondes verordnet wurde, ergeben haben, hat das hohe Justizministerium einverständlich mit dem k. k. Finanzministerium mit Erlasse vom 18. Juli 1849 S. 5163—5170 S. M., zu erklären befunden:

Rozporządzeniem ministeryjalnym z dnia 29. Maja 1848, do liczby 1066 M. S. nie naruszono bynajmniej praw własności, a w ustawach obowiązujących, osobliwie w przepisach prawnych o umieszczaniu majątku sierót i w kuratelę oddanych, żadna nie zaszła zmiana, dla tego też i środek przez odpowiedzialne ministeryjum nakazany, dalszój nie potrzebował sankeyi.

Już we wstępie wzmiankowanego rozporządzenia namieniono, jakie powody skłoniły Radę ministrów do tego kroku.

Nie przeważała w tém bynajmniej sama potrzeba dobytca dla skarbu państwa nowych źródeł pomocy, lecz miano w tém także wzgląd szczególnie na to, że powszechna zarobkowość, obieg pieniędzy i produkcja narodowa osobliwie w czasach ucisku doznają istotnego uszczerbku, jeżeli z powszechnego obrotu, znaczne gotowe sumy częstokroć na dłużej wyłączone zostają, i że dla samego właściciela leżącej w depozycie sumy jest tylko korzyścią, jeżeli bezpożytecznie leżąca suma, której w inny korzystny dla siebie sposób umieścić oświeca, wzięta będzie na prowizyję przynajmniej po 3 od sta.

Nie zawiera się to ani w słowach, ani w myśli rozporządzenia z dnia 29. Maja 1848, do liczby 1066 M. S., że sumy mają być odesłane do kasy funduszu umarzania długu stanu przeciwko woli tego, kto ma prawo zarządzania umieszczeniem gotowizny w depozycie znajdującej się, albo kto może wyjednać sobie inne umieszczenie, albo wydanie jej.

Z powszechnego ogłoszenia wymienionego rozporządzenia ministeryjalnego mógł się każdy dowiedzieć, że złożone w sądach gotowizny mają być odesłane do funduszu umarzania długów stanu, jeżeli w ciągu 4 tygodni nie będą przeznaczone do innego umieszczenia; przypuścić więc potrzeba, że osoby, które w ciągu tego czasu nie zażądają umieszczenia swych sum gdzie indziej, zgadzają się na umieszczenie ich w funduszu umarzania długu stanu, z kąd wynika, że niepotrzeba wzywać wprzód i zapytywać się tych osób, albo ich zastępcy, a to tém mniej, ile że odesłane do funduszu umarzania długów pieniądze depozytowe w razie, gdyby zażądano wydania sobie lub umieszczenia ich gdzieindziej, na każde żądanie stronie bez zwłoki i to tym samym gatunkiem pieniędzy zwrócone będą.

Od oddawania do funduszu umarzania długów nie są wprowadzanie według §§. 1. i 9 wymienionego rozporządzenia ministeryjalnego także i depozyta sierót i pod kuratelą zostających wyjęte, gdyż przez wyrażone w §. 1. postanowienie co do umieszczenia nie powszechny przepis o umieszczaniu takich majątków, lecz tylko szczegółowe rozrządzenie względem pewnej gotowizny sierocińskiej albo w kurateli zostających rozumieć się ma, jednakże sama nadzieja rychłego zgłoszenia się o wydanie albo o inne umieszczenie spadków zaległych, mas sierocińskich i w kurateli zostających albo innych mas depozytowych nie upoważnia bynajmniej do uchylenia od złożenia zdolnych do tego gotowizn, jedynie w razie toczącej

Durch den Ministerial-Erlaß vom 29. Mai 1848 Z. 1066 J. M. wurde in die Rechte des Eigenthumes durchaus nicht eingegriffen, und an den bestehenden Gesetzen insbesondere an den, über die Clozierung des Vermögens von Pupillen und Kuranden bestehenden gesetzlichen Vorschriften nichts geändert, daher auch die, von dem verantwortlichen Ministerium verfügte Maßregel einer weiteren Sanktion nicht bedurfte.

Es ist schon im Eingange des gedachten Erlases angedeutet, welche Gründe den Ministerrath zu dieser Maßregel veranlaßt haben.

Es hat hierbei keineswegs bloß das Bedürfniß dem Staatschatz neue Hilfsquellen zuzuführen, den Ausschlag gegeben, sondern es hat dabei wesentlich auch die Rücksicht vorgewaltet, daß für den allgemeinen Erwerb, den Geldumlauf, und die National-Produktion vorzüglich unter bedrängten Zeitverhältnissen wesentliche Nachtheile entstehen, wenn bedeutende Barsummen oft auf lange Zeit dem Verkehre entzogen sind, und daß es selbst für den Eigenthümer der depositirten Summe nur ein Vortheil ist, wenn ein unfruchtbar erliegender Betrag, dessen anderweitige Fructifizierung er unterläßt, ihm wenigstens mit 3% verzinst wird.

Es liegt weder in den Worten noch in dem Sinne des Erlases vom 29. Mai 1848 Zahl 1066 J. M., daß gegen den Willen desjenigen, welchem über die Anlegung der depositirten Barschaft eine Verfügung zusteht, und der eine anderweitige Anlegung oder die Erfolgslassung zu erwirken in der Lage ist, die Abfuhr an den Tilgungsfond Statt finde.

Durch die allgemeine Kundmachung des gedachten Ministerial-Erlases konnte Jedermann die Kenntniß erlangen, daß bei Gerichte depositirte Barschaften, wenn sie nicht binnen 4 Wochen die Bestimmung zu einer anderweitigen Anlegung erhalten, an den Tilgungsfond abgeführt werden; es muß daher angenommen werden, daß diejenigen Interessenten, welche inzwischen eine andere Anlegung nicht veranlassen, mit der Anlegung bei dem Tilgungsfonde einverstanden sein, wornach es einer vorläufigen Vorforderung und Einvernehmung der Interessenten, oder eines Vertreters derselben um so weniger bedarf, als die an den Tilgungsfond abgelieferten Depositengelder, wenn der Fall der Erfolgslassung oder anderweitiger Anlegung eintritt, auf jedesmaliges Begehren der Parthei ohne Verzug und zwar in der gleichen Geldsorte wieder zurückgestellt werden.

Es sind zwar von der Abfuhr an den Tilgungsfond nach Maßgabe der §§. 1 und 9 des bezogenen Ministerial-Erlases auch die Pupillar- und Kuratels-Depositen nicht ausgenommen, da unter der im §. 1 erwähnten Bestimmung zu einer Anlegung keineswegs die allgemeine Vorschrift über die Anlegung solcher Vermögensschaften, sondern nur eine spezielle Verfügung über eine bestimmte Pupillar- oder Kuratels-Barschaft zu verstehen ist, so wie auch die bloße Erwartung eines alsbaldigen Einschreitens wegen Erfolgslassung, oder anderweitiger Anlegung aushängenden Verlassenschaften, Pupillar-Kuratels- oder andern Depositen-Massen keineswegs dazu berechtigt, daß die Abfuhr einer hierzu geeigneten Barschaft unterlassen werde, sondern nur bei einer,

się już rozprawy względem innego umieszczenia gdzie stósownie do §. 9. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 29. Maja 1848, do l. 1066 M. S., jój końca czekać należy; o narażenie zaś siórot i zostających pod kuratelą na straty tém mniej kwestyja być może, o ile że umieszczanie (gotowizn) w funduszach publicznych nawet bez osobnego zabezpieczenia było prawne, a oprócz tego umieszczenie w funduszu umarzania długów wtedy tylko ma miejsce, jeżeli opiekunowie lub kuratorowie w ciągu wyznaczonego czasu nie przedstawiają korzystniejszego umieszczenia, ile że i instrukcyją, daną głównej kasie funduszu umarzania długu, starano się, aby przez spóźnienie zwrotu wydarzającej się do tego sposobności nie ominąć.

Zresztą dla sproszenia rachunku co do sum w notach bankowych w depozycie leżących postanowiono odstąpić od tego, aby takowe do głównej kasy funduszu umorzenia długu stanu odselane były, ale Urzęda depozytowe mają takowe depozyta wprost w Urzędzie płatniczym na trzech procentowe asygnaty kasy centralnej zamieniać, które w razie, gdyby stronie depozyt wydanym był, a ta wypłaty w notach bankowych żądała, znowu w Urzędzie płatniczym na noty bankowe wymienione być mogą. Co do sum w monecie złotej lub srebrnej leżących, istniejące rozporządzenia w swojej mocy pozostają; równie i przez owe ułatwienie sposobu umieszczania w notach bankowych istniejących depozytów nie zmienia się bynajmniej obowiązek co do uskutecznienia tego umieszczenia.

Aby ile możności ułatwić Urzędom depozytowym tę czynność, nakazano, aby się Urzęda depozytowe wprost do prowincjonalnych Urzędów płatniczych udawaly, które im za przesłaną kwotę w gotowiznie wydadzą stosowną sumę w trzech procentowych asygnatach kasy centralnej, i podobnie za asygnaty, gdyby tego żądano, stósowną ilość w bankowych notach. Rozporządzono też, ażeby uwolnienie od opłaty pocztowej, służące Urzędom depozytowym przy odselaniu depozytów sądowych do głównej kasy funduszu umarzania długu stanu i przy ich zwrocie, rozciągnięto i na korespondencyją z prowincjonalnemi Urzędami płatniczymi.

Rozporządza się dalej:

1. Aby nie tylko, jak to już rozporządzeniem ministerjalnem z dnia 10. Stycznia 1849. do liczby 5502 wszystkim Sądom Apelacyjnym oznajmiono, krajowe i zagraniczne monety złote, lecz i w ogólności zagraniczne monety srebrne, niemające w kraju prawnego obiegu, były z pod powinności umieszczenia ich w funduszu umarzania długu wyjęte.

2. Aby zaraz z wypowiedzeniem depozytu sądowego poświadczenie odebrania, wydane przez główną kasę funduszu umarzania długu stanu, razem z pokwitowaniem na odwrotnej stronie umieszczonem i w podpis i pieczęć Urzędu depozytowego opatrzonem przesłane było, kwit zaś na przypadającą prowizyję dopiero później po odebraniu kapitału i prowizyi.

über die anderweitige Anlegung bereits anhängigen Verhandlung nach §. 9 des Ministerial-Erlaßes vom 29. Mai 1848 Zahl 1066 S. M. die Erledigung derselben abzuwarten ist; von einer Gefährdung der Pupillen und Kuranden kann aber hierbei umfoweniger die Rede sein, als die Anlegung in öffentlichen Fonds auch ohne spezielle Sicherstellung eine gefegliche war, überdieß die Anlegung bei dem Tilgungsfonde nur dann eintritt, wenn die Vormünder oder Kuratoren innerhalb der festgesetzten Frist keine vortheilhaftere Fruktifizirung in Antrag bringen, und durch die an die Tilgungsfonds-Hauptkasse erlassene Instrukzion dafür gesorgt ist, daß eine sich hierzu ergebende Gelegenheit durch Verzögerung der Zurücksendung nicht verloren gehe.

Uebrigens wurde zur Vereinfachung der Gebahrung beschloffen, es für die in Banknoten erliegenden Beträge von der Abfuhr an die Staatsschulden-Tilgungsfonds-Hauptkasse gegen dem abkommen zu lassen, daß die Depositen-Ämter für diese Depositen unmittelbar bei dem Zahlamte 3% Zentral-Kasse-Anweisungen einwechseln, welche, wenn ein Depositum an die Parthei zu erfolgen kömmt, und die Zahlung in Banknoten gefordert wird, wieder gegen letztere bei dem Zahlamte ungewechselt werden können. Rückständig der, in Gold- oder Silbermünzen erliegenden Beträge hat es bei den bestehenden Anordnungen zu verbleiben, gleichwie durch jene Erleichterung der Anlegungsart der in Banknoten vorhandenen Depositen an der Verbindlichkeit zur Vornahme dieser Anlegung nichts geändert wird.

Um den Depositen-Ämtern hiebei die möglichste Erleichterung zu gewähren, wird angeordnet, daß dieselben sich unmittelbar an die Provinzial-Zahlämter zu wenden haben, welche ihnen für den eingesendeten Barbetrag die entsprechende Summe in 3 Prozenten Zentralkasse-Anweisungen und ebenso für die letzteren, wenn es gefordert wird, die entsprechenden Beträge in Banknoten zumitteln werden. Es wurde auch die Einleitung getroffen, daß die Postporto-Freiheit, welche die Depositenämter bei der Abfuhr der gerichtlichen Depositen an die Staatsschulden-Tilgungsfonds-Hauptkasse und bei der Rückerstattung derselben genießen, auch auf ihre Korrespondenz mit den Provinzial-Zahlämtern ausgedehnt werde.

Es wird ferner verfügt:

1. Daß nicht nur, wie bereits mit dem Ministerial-Erlaß vom 10. Jänner 1849 Zahl 5502 sämtlichen Appellazions-Gerichten eröffnet wurde, die in- und ausländischen Goldmünzen, sondern auch überhaupt jene ausländischen Silbermünzen, welche im Inlande keinen gefeglichen Umlauf haben, von der Verpflichtung zur Anlegung bei dem Tilgungsfonde ausgenommen werden.

2. Daß gleich bei der Aufkündigung eines gerichtlichen Depositums die von der Staatsschulden-Tilgungsfonds-Hauptkasse ausgefertigte Empfangs-Bestätigung mit der auf der Rückseite beigesezten, mit der depositenämtlichen Unterschrift und dem Siegel versehenen Abquittirung eingesendet, und die Quittung über die entfallenden Zinsen erst nachträglich nach dem Empfange des Kapitals und der Interessen beigebracht werde.

3. Aby na każdą częściowo spłaconą kwotę, wyjąwszy tę, którą się wyczerpuje całą sumę w poświadczeniu odebrania wyrażoną, kwit niestęplowany na kapitał i prowizyję był wydany, podpisem i pieczęcią Urzędu depozytowego opatrzone, i

4. aby w razie uiszczenia wypowiedzianych częściowych kwot depozytowych z znajdującej się w Urzędzie depozytowym gotowizny depozytowej, w kwicie, przez Urząd depozytowy wydanym, dokładnie podane były znamiona poświadczenia odebrania, dotyczące wypowiedzianej kwoty częściowej.

Powyższe rozporządzenia oznajmia się wszystkim podwładnym sądom stósownie do polecenia wysokiego ministerjum sprawiedliwości dla ścisłego przestrzegania, dodając następujące uwagi:

- a) Ministerjum sprawiedliwości spodziewa się po uczuciu obowiązku sądów, że sądy rozporządzenie ministerjalne z dnia 29. Maja 1848 do liczby 1066 M. S., którego wykonanie polecono im w skutek rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. maja 1848 do liczby 927, dekretem najwyższego Sądu nadwornego z dnia 31. Maja 1848 do liczby 3755, o ile się to jeszcze nie stało, bezzwłocznie i zupełnie do skutku przywiedą, zwłaszcza że wątpliwości, wzniecone pod wzłędem wykonania, przez uszczelnione tymczasem wykonanie namienionego rozporządzenia u tyłu i tak znacznych Urzędów depozytowych bez wszelkiej trudności pomimo różnego onych urzędzenia i zarządu pieniędzy faktycznie usunięte zostały; osobliwie zaś okoliczność, że u jakiego Urzędu depozytowego nie ma zbiorowej kasy (kasy konkretalnej) nie jest na zawadzie użyciu innych mas do wypłaty sum wypowiedzianych; gdyż tu i tak idzie tylko o użycie takich sum, które mogą już być odesłane; a zatem w każdym razie z mas osobnych brane bywają.
- b) Obawę, która powstała u niektórych władz sądowych z odpowiedzialności sądów za depozyta, uchylono oświadczeniem w rozporządzeniu ministerjum sprawiedliwości z dnia 30. Maja 1848 do liczby 922, że od dnia oddania depozytów do funduszu umarzania długów odpowiedzialność władz sądowych bierze na siebie skarb państwa, a obawa co do odpowiedzialności podczas transportu uchyla się tém, że w razie odebrania depozytu przez kasę pośredniczącą odpowiedzialność przechodzi zaraz na skarb państwa, w razie przesłania zaś depozytu wprost do funduszu umarzania długu od czasu oddania depozytu na pocztę odpowiada za niego zakład pocztowy.
- c) Wątpliwości, które powstały co do kosztów przesyłki, usuwają się rozporządzeniem ministerjum skarbu z dnia 26. Sierpnia 1848 do liczby 3797, ogłoszonym władzom sądowym stósownie do polecenia ministerjum sprawiedliwości z dnia 12. Września 1848 do l. 2798, któreto rozporządzenie uwalnia Urzędy depozytowe tak przy posyłaniu jak i odbieraniu swoich depozytów od wszelkiej

3. Daß über jenen theilweise zurückgezahlten Betrag mit Ausnahme desjenigen, durch welchen die ganze in der Empfangs = Bestätigung enthaltene Summe erschöpft wird, eine ungestämpelte, depositenämtlich gefertigte und gesiegelte, das Kapital und die Zinsen darstellende Quittung ausgestellt werde, und

4. daß für den Fall, als die Rückzahlung aufgekün digter Depositen = Theilbeträge aus der bei den Depositenämtern vorhandenen Depositen = Barschaft geleistet wird, in der, von dem Depositenamte ausgestellten Quittung die Merkmale der Empfangs = Bestätigung, welche den aufgekün digten Theilbetrag betrifft, genau angegeben werden.

Die vorstehenden Weisungen werden sämtlich unter stehenden Gerichten in Folge hohen Justiz = Ministerial = Auftrags zur genauen Varnachachtung mit folgenden weiteren Bemerkungen eröffnet:

a) Daß Justiz = Ministerium versehe sich von Ihrem Pflichtgeföhle, daß sie nunmehr die Ministerial = Verordnung vom 29. Mai 1848 Zahl 1066 S. M., zu deren Vollziehung sie in Folge S. M. = Erlases vom 30. Mai 1848 Zahl 927, mit Dekret des obersten Gerichtshofes vom 31. Mai 1848 Zahl 3755 angewiesen wurden, in so weit es noch nicht geschehen ist, ungesäumt und vollständig zur Ausführung bringen werden, zumal die gegen die Ausführbarkeit erhobenen Bedenken durch den inzwischen bei so vielen und bedeutenden Depositenämtern unbeeinträchtigt und unabhängig von deren verschiedenartiger Einrichtung und Gebahrung Statt gefundenen Vollzug faktisch wiederlegt sind; insbesondere ist der Umstand, daß bei einem Depositen = Amte keine Konkretal = Kasse besteht, der Benützung anderer Massen zur Ausfolgung aufgekün digter Beträge nicht hinderlich, da es sich hierbei ohnehin nur um die Benützung solcher Beträge handelt, welche sich bereits zur Abfuhr eignen; folglich jedenfalls der einzelnen Masse entnommen werden.

b) Daß aus der Haftungs pflicht der Gerichte von einigen Justiz = Behörden entnommene Bedenken entfällt, durch die in dem Justiz = Ministerial = Erlase vom 30. Mai 1848 Zahl 922 enthaltene Erklärung, daß vom Tage der Ablieferung der Depositen an den Tilgungsfond die Haftung des Staatsschatzes an die Stelle der Haftungs pflicht der Gerichtsbehörden trete, und daß hinsichtlich der Haftung während des Transportes erhobene Bedenken behebt sich dadurch, daß bei der Uebernahme durch eine vermittelnde Kasse die Haftung sogleich auf den Staatsschatz übergeht, bei der unmittelbaren Einsendung an den Tilgungsfond aber von der Aufgabe an die Post = Anstalt in Haftung tritt.

c) Die wegen der Uebersendungskosten erhobenen Bedenken beheben sich durch die, den Gerichtsbehörden in Folge Justiz = Ministerial = Erlases vom 12. September 1848 Zahl 2798 bekannt gegebene Finanz = Ministerial = Verfügung vom 26. August 1848 Zahl 3797, wornach die Depositenämter sowohl bei der Einsendung, als bei der Rücksendung ihrer Depositen von jeder Postgebührenentrichtung

opłaty pocztowej, a co się tyczy podania i odebrania z zakładu pocztowego, znajdującego się nie w siedzibie sądu, to koszta takowe należą do wydatków na zarząd publiczny, które według ogłoszenia ministerjów spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości z dnia 15. Września 1848. Państwo wynagradza.

d) Przy jasności przepisów co do wykonania w mowie będących środków dalsze prawidła postępowania władz sądowych w tym względzie stają się niepotrzebne, a ministerjum oczekuje po sądach, że zaniechają wszelkiego usiłowania odwleczenia wykonania rozporządzenia przez wyszukiwanie trudności, albo w szczególnych przypadkach przez niezgodny z duchem jego wykład.

e) Układając wykazy, nakazane §. 2. rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 29. Maja 1848 do l. 1066 M. S., potrzeba unikać wszelkiej rozwlekłości, przez co upadną wszelkie w tym względzie trudności, wzniecone przez niektóre władze sądowe, szczególnie niby z powodu niedostatecznej liczby pracujących, albo niby z powodu niestosunkowej straty czasu.

f) Obowiązek odsełania sum w gotowiznie, przeszło 4 tygodnie w depozycie leżących, a nie przeznaczonych do umieszczenia, nie rozciąga się na depozyta kryminalne, a według wyraźnego oznajmienia c. k. ministerjum skarbu z dnia 10. Lipca 1848 do l. 2601 ani na depozyta polityczne, lecz na wszystkie depozyta sądów cywilnych, a więc i na gotowiznę, leżącą w masach sierocińskich, pod kuratelą zostających osób, egzekucyjnych, krydalnych i spadkowych, o ile tylko w ogólności według §. 1., 3. i 9. rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 29. Maja 1848 do l. 1066, zachodzi przypadek odsełania depozytów, i nie należy na to zważać, że ustawa zawiera w sobie ogólne postanowienia o umieszczaniu takich pieniędzy, albo że jak to w razie egzekucyi, krydy albo pertraktacyi spadku podział ma nastąpić, lecz tylko na to, czy w ciągu wyznaczonego czasu rzeczywiście polecono inne umieszczenie lub wydanie depozytu, albo czy się toczy nad tém rozprawa. Od przyzwolenia osób, które to obchodzi, a względnie ich prawnych zastępców, opiekunów i kuratorów odsełanie depozytów o tyle tylko zależy, o ile są w położeniu wyjednać inne umieszczenie lub wydanie depozytu.

g) Termin 4 tygodni, po którego upływnieniu gotowizna złożona do funduszu umarzania długów odesłaną być ma, gdyby w ciągu tego czasu ani do innego umieszczenia przeznaczoną ani wydaną nie była, nie liczy się od dnia ogłoszenia dotyczącego rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 29. Maja 1848 do liczby 1066 M. S., lecz według jasnego postanowienia §§. 1. i 9. tegoż rozporządzenia od dnia złożenia, bez względu, czy owe 4 tygodnie całkiem lub po części przed wydaniem tego rozporządzenia upłynęły.

frei gehalten werden, und was die Kosten der Aufgabe und Abholung bei einer nicht am Gerichtsorte befindlichen Post-Anstalt betrifft, so gehören diese Kosten unter die Auslagen für die öffentliche Verwaltung, welche nach der Kundmachung der Ministerien des Inneren, der Finanzen und der Justiz vom 15. September 1848 vom Staate vergütet werden.

- d) Bei der Klarheit der, über die Ausführung der fraglichen Maßregeln gegebenen Vorschriften erscheint eine weitere Norm für das dießfällige Benehmen der Gerichtsbehörden nicht nothwendig, und es wird von ihnen erwartet, daß jedes Bestreben durch Hervorführung von Schwierigkeiten, oder in einzelnen Fällen durch eine dem Geiste der Verordnung nicht entsprechende Auslegung die Anwendung derselben hinauszuschieben oder ganz auszuschließen, unterbleiben werde.
- e) Bei Verfassung der im §. 2 des Ministerial-Erlases vom 29. Mai 1848 Zahl 1066 J. M. angeordneten Ausweise ist sich jeder unnöthigen Weitwendigkeit zu enthalten, wodurch alle dießfalls von einigen Gerichtsbehörden insbesondere aus einer angeblichen Unzulänglichkeit der Arbeitskräfte, oder aus der angeblichen Nothwendigkeit eines unverhältnißmäßigen Zeitaufwandes erhobenen Schwierigkeiten entfallen.
- f) Die Verpflichtung zur Ablieferung über 4 Wochen ohne Bestimmung zu einer Anlegung depositirter Barschaften erstreckt sich nicht auf Kriminal-Depositoren, und nach der ausdrücklichen Erklärung des k. k. Finanz-Ministeriums vom 10. Juli 1848 Zahl 2601 auch nicht auf politische Depositoren, wohl aber auf alle Depositorengelder der Zivil-Gerichte, also auch auf die, im Pupillar-, Kuratels-, Exekutions-Konkurs- und Verlassenschaftsmassen erliegenden Barschaften, insofern nur überhaupt nach §. 1, 3 und 9 des Ministerial-Erlases vom 29. Mai 1848 J. 1066 J. M. der Fall der Ablieferung eintritt, und es kommt nicht darauf an, daß das Gesetz allgemeine Bestimmungen über die Anlegung solcher Gelder enthält, oder daß, wie in Exekutions-, Konkurs- oder Verlassenschaftsfällen die Vertheilung in Aussicht steht, sondern nur darauf, ob binnen der bestimmten Frist wirklich die anderweitige Anlegung oder die Erfolgslaffung verfügt wurde, oder in der Verhandlung ist. Von der Zustimmung der Interessenten respektive ihrer gesetzlichen Vertreter, Vormünder und Kuratoren hängt die Abfuhr der Depositorengelder nur in so ferne ab, als sie in der Lage sind, die anderweitige Anlegung oder Erfolgslaffung zu erwirken.
- g) Die Frist von 4 Wochen, nach deren Ablauf die depositirte Barschaft, wenn sie nicht inzwischen die Bestimmung zu einer andern Anlegung erhält, oder ihre Erfolgslaffung Statt findet, an den Tilgungsfond abgeführt werden muß, ist keineswegs vom Tage der Kundmachung des betreffenden Ministerial-Erlases vom 29. Mai 1848 Zahl 1066 J. M., sondern nach der klaren Anordnung der §§. 1 und 9 desselben vom Tage des Erlases zu berechnen, ohne Unterschied, ob die 4 Wochen ganz oder zum Theile schon vor jenem Erlase abgelaufen waren.

- h) Zatrzymania funduszu rezerwowego do spłacania depozytów wypowiedzianych dozwolić nie można, a poczynione zarządzenia, aby odsełanie depozytów na powrót działało się jak najspieszniej, niemniej dane Urzędowi depozytowym pozwolenie użycia na ten cel leżących u nich, a do funduszu umorzenia długów odesłanemi być mogących sum depozytowych, czynią je niepotrzebnym.
- i) Co do wznieconej wątpliwości, od którego dnia liczyć się ma prowizya od depozytów, użytych z mas innych do wypłaty depozytów wypowiedzianych, tę usunięto już §. 14. instrukcyi dla głównej kasy funduszu umarzania, o której władze sądowe stosownie do rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 13. Lipca 1848 do l. 1640 uwiadomiono, i zdaje się, że wzniecając tę wątpliwość, nie miano na względzie, iż nie pieniądze depozytowe w ogólności, znajdujące się u urzędu depozytowego, lecz tylko pieniądze do odesłania do głównej kasy funduszu umarzania długów stanu przydatne, do spłacenia depozytów wypowiedzianych użyte być mogą.

10.

Rozporządzenie połączonej Administracyi dochodów skarbowych z dnia 9. Października 1849,

do wszystkich c. k. kam. Administracyj powiatowych (wyjąwszy Administracyje powiatowe Brzeżańską, Tarnopolską, Brodzką i Rzeszowską) tudzież do wszystkich kameralnych Urzędów ekonomicznych i do kameralnych naczelnich urzędów leśnych powiatu.

O ile wydzierżawienie paszy w lasach państwa może być dozwolone.

Na zapytanie: jak sobie postąpić co do użytku paszy w lasach państwa? wysokie ministeryjum rolnictwa i górnictwa oznajmiło rozporządzeniem z dnia 30. Sierpnia 1849 do liczby 7526/320.

Pasanie w lasach może jak wiadomo być w pewnych okolicznościach w różnym stopniu szkodliwe, jednakowoż może też być i nieszkodliwe, a w szczególnych przypadkach nawet pożyteczne.

Gdzie pasanie w lasach w ogólności może być szkodliwe, wtedy za zasadę służyć ma, iż go pozwalać nie można.

Gdzieby względy ekonomii narodowej użytkowanie z paszy leśnej konieczne czyniły, albo byt ludności, domagającej się paszy leśnej, odmówieniem jej na niebezpieczeństwo był narażony albo pogorszony, wtedy wyjątki od reguły miejsce mieć mogą, jeżeli podźwignienie lasu i jego porządne zagospodarowanie z pasania w lesie istotnej nie dozna przeszkody, a wynikający dla ekonomii narodowej i dla dochodów z lasu pożytek razem wzięty przynajmniej tak jest wielki, jak ubytek w pożytku, pochodzący z nie tak doskonałe, albo z większą stratą czasu lub większemi kosztami wypielęgnowanego lasu. Gdzie te warunki jasno

h) Die Zurückbehaltung eines Reservefondes zum Behufe der Rückzahlung aufgekündigter Depositen kann nicht bewilliget werden, und erscheint auch bei den getroffenen Vorkehrungen, damit die Rücksendung auf das Schnellste erfolge, und bei den Depositenämtern gestatteten Zuhilfenahme eben vorhandener, anderer zur Abfuhr geeigneter Depositengelder entbehrlich.

i) Was den angeregten Zweifel betrifft, von welchem Tage die Verzinsung jener Depositen zu laufen habe, welche zur Berichtigung der aufgekündigten Erläge aus anderen Massen verwendet werden, so ist derselbe durch §. 14 der dießfalls an die Tilgungsfonds-Hauptkasse erlassenen Instrukzion, wovon die Gerichtsbehörden in Folge des Ministerial-Erlases vom 13. Juli 1848 Zahl 1640 verständiget wurden, bereits behoben, und es scheint bei Anregung dieses Zweifels nicht beachtet worden zu sein, daß nicht die bei dem Depositenamte überhaupt erliegenden, sondern nur die zur Abführung an die Staatsschulden-Tilgungsfonds-Hauptkasse bereits geeigneten Depositengelder zur Rückzahlung aufgekündigter Depositen bestimmt sein können.

10.

Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 9. Oktober 1849,

an sämtliche k. k. Kameral-Bezirks-Verwaltungen (mit Ausnahme jener zu Brzezan, Tarnopol, Brody und Rzeszow), dann an sämtliche Kameral-Wirtschaftsämter und Kameral-Bezirks-Oberforstämter,

über die Zulässigkeit der Verpachtung der Waldweide in Reichsforsten.

Das hohe Ministerium für Landeskultur und Bergwesen hat über die Anfrage: wie sich hinsichtlich der Weidebenützung in den Reichsforsten zu benehmen sey? mit dem Erlasse vom 30. August 1849 Zahl 7526—320 Folgendes bedeutet:

Die Beweidung der Wälder kann bekanntlich für dieselben unter gewissen Umständen in verschiedenen Graden schädlich, sie kann aber auch unschädlich, ja in einzelnen Fällen sogar nützlich werden.

Wo die Weide in Wäldern überhaupt schädlich werden kann, hat es im Allgemeinen als Prinzip zu gelten, dieselbe nicht zu gestatten.

Ausnahmen von der Regel können, wo national-ökonomische Rücksichten die Benützung der Waldweide gebiethen oder die Existenz der Bevölkerung, welche den Genuß der Waldweide anspricht, durch deren Verweigerung gefährdet oder verkümmert würde, dann Statt finden, wenn die Emporbringung des Waldes und seine regelmäßige Bewirthschaftung durch die Ausübung der Waldweide nicht wesentlich gestört wird, und der für die Nationalökonomie und für die Waldrenten daraus entspringende Gewinn zusammen genommen wenigstens eben so groß, als der aus einem minder vollständigen, mit mehr Zeit- oder Kostenaufwand erzeugenen Bestande hervorgehende Nu-

nie okazują się, pasania w lesie bez poprzedniego zezwolenia wysokiego ministerjum dozwolić nie można.

W większych zaś lasach, gdzie się znajdują tak obszerne płaty lasu z młodych drzew, już o tyle wysokich, że ich bydło ogryzać nie może, albo też i z starych drzew, pod któremi nie ma ani chrustu, na przyszły las przeznaczono, ani go się w najbliższym czasie nie spodziewa, że z dozwolenia pastwiska w lesie prawdopodobnie żadnego nie można się obawiać niebezpieczeństwa dla młodych drzewek, a wpadanie bydła do wrębów, wkrótce wycinać się mających albo do zapustów bez trudności da się zapobiedz, może i powinna być pasza leśna z zachowaniem potrzebnych ostrożności w miesiącach letnich wydzierżawiona, należy bowiem także do dobrego gospodarstwa leśnego, aby ciągnąć jak największy pożytek z wszelkich użytków ubocznych.

11.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11. Października 1849,

działające we wszystkich owych krajach koronnych, w których księga ustaw karnych z dnia 3. Września 1803 ma moc prawa,

którem objaśniając artykuł IV. rozporządzenia cesarskiego z dnia 22. Maja 1848 postępowanie przy przetrząsaniach domowych z powodu podejrzenia o zbrodnią lub ciężkie policyjne przestępstwo urządzi się.

Obacz powszechnego dziennika praw państwa i rządu numer 2. w części I., l. 2., wydanej dnia 1. Listopada 1849.

12.

Rozporządzenie gubernijalne z dnia 12. Października 1849,

do wszystkich ordynaryjatów obrządku łacińskiego,

względem wstrzymania wybierania sposobem przymusowym zaległej dziesięciny duchownej.

W załączeniu przesła się ordynaryjatowi kopiję rozporządzenia z dnia 7. Października 1849, *) wydanego do dwunastu położonych obwodów wschodnich względem wstrzymania wszelkiego wybierania sposobem przymusowym zaległych dziesięcin duchownych, z tą uwagą, że Komisya gubernijalna w Krakowie wydała w skutek otrzymanego już dawniej rozporządzenia ministeryjalnego pod dniem 18. p. m. do l. 4583 nakaz w tym samym duchu do sześciu obwodów zachodnich.

*) Obacz powyżej Nr. 7.

gungsentgang ist. Wo diese Bedingungen nicht klar hervortreten, darf die Waldweide ohne vorher eingeholte Zustimmung des hohen Ministeriums, nicht gestattet werden.

In größeren Waldungen hingegen, wo so ausgedehnte Districte von, dem Verbißse entwachsenen jüngern oder auch ältern Hölzern, unter denen sich weder ein zum künftigen Bestande bestimmter Unterwuchs befindet, noch in der nächsten Zeit gewärtiget wird, vorkommen, daß durch die Gestattung des Weidegenusses in selben eine Gefahr für die Jungmaße mit Wahrscheinlichkeit nicht zu besorgen, und ohne große Schwierigkeit das Betreten der demnächst zum Hiebe kommenden oder bereits in den, in der Verjüngung begriffenen Districten durch das Weidevieh zu verhindern ist, kann und soll die Verpachtung der Waldweide unter Beobachtung der nöthigen Vorschriften in den Sommermonaten Statt finden, da es mit zu einer guten Forstwirthschaft gehöret, von allen Nebennutzungen den möglichsten Vortheil zu ziehen.

11.

Kaiserliche Verordnung vom 11. Oktober 1849,

wirksam für alle jene Kronländer, in welchen das Strafgesetzbuch vom 3. September 1803, in Rechtskraft steht,

wodurch in Erläuterung des IV. Artikels der kaiserlichen Verordnung vom 22. Mai 1848 das Verfahren bei Hausdurchsuchungen wegen des Verdachtes eines Verbrechens oder einer schweren Polizeiübertretung geregelt wird.

Siehe allgemeines Reichsgesetz- und Regierungsblatt, 1. Stück, Nr. 2, ausgegeben am 1. November 1849.

12.

Erlaß des Landesguberniums vom 12. Oktober 1849,

an sämtliche Ordinariate des lat. Ritus,

wegen Einstellung der zwangsweisen Eintreibung geistlicher Zehentrückstände.

Im Anbuge erhält das Ordinariat eine Abschrift der Verfügung vom 7. Oktober 1849 *) an die zwölf östlichen Kreisvorsteher, welche wegen Einstellung jeder zwangsweisen Eintreibung der geistlichen Zehentrückstände erlassen wurde, mit der Bemerkung, daß von der Gubernial-Kommission in Krakau in Folge einer schon früher dahin gelangten Ministerial-Weisung die Verfügung im nämlichen Sinne an die sechs westlichen Kreisvorsteher unterm 18. v. M. Zahl 4583 ergangen ist.

*) Siehe oben Nro. 7.

13.

Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 12. Października 1849,

do wszystkich kameralnych Administracyj powiatowych i komend sekcji straży finansowej,
**o przyszłych nazwach 29. sekcji straży finansowej, ustanowionych
w Galicyi, Wielkiem Księstwie Krakowskiem i Księstwie
Bukowińskiem.**

Przez zaszło już dawniej zwiniecie 18. sekcji straży finansowej w Gródku i przez przedsięwziętą niedawno temu redukcję 29. sekcji straży finansowej w Skale, zaszło kilka zmian w nazwach komend sekcji.

Na przyszłość straż finansowa, ustanowiona w prowincyi Galicyi, Wielkiem Księstwie Krakowskiem i Księstwie Bukowińskiem nosić będzie następujące nazwy:

Wadowice sekcya	Nr. 1.	Rawa sekcya	Nr. 16.
Zywiec "	" 2.	Krystynopol "	" 17.
Kraków "	" 3.	Lwów "	" 18.
Bochnia "	" 4.	Stryj "	" 19.
Nowy Targ "	" 5.	Kałuż "	" 20.
Nowy Sącz "	" 6.	Złoczów "	" 21.
Tarnów "	" 7.	Brody "	" 22.
Kolbuszowa "	" 8.	Brzeżany "	" 23.
Jasło "	" 9.	Stanisławów "	" 24.
Nizko "	" 10.	Kołomyja "	" 25.
Rzeszów "	" 11.	Tarnopol "	" 26.
Sanok "	" 12.	Czortków "	" 27.
Dobromil "	" 13.	Czerniowce "	" 28.
Przemyśl "	" 14.	Górahumora "	" 29.
Sambor "	" 15.		

Przy tém rozumi się samo przez się, że pieczęci urzędowe nadkomisarzów straży finansowej tam, gdzie tego potrzeba, według nowych nazw odmienić należy.

14.

Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 14. Października 1849,

do wszystkich kameralnych Administracyj powiatowych i urzędów wykonywujących,
**o przystąpieniu Księstwa Parmy do umowy celnej, zawartej
w Wiedniu dnia 23. Stycznia 1848, między Austryją i Księ-
stwem Modeńskiem.**

Odnosząc się do tutejszego rozporządzenia z dnia 14. Kwietnia 1848, do liczby 9040, przesela się kameralnym Administracyjom powiatowym dla wiado-

13.

Erlass der vereinten Kameral = Gefällen = Verwaltung vom 12. Oktober 1849,

an sämtliche Kameral = Bezirks = Verwaltungen und Finanzwach = Sektions = Kommanden,
über die künftige Bezeichnung der in Galizien, dem Großherzogthume Krakau und
dem Herzogthume Bukowina aufgestellten 29 Finanzwach = Sektionen.

Durch die schon früher erfolgte Aufhebung der 18. Finanzwach = Sektion zu Grodek und durch die neuerlich eingetretene Reduktion der 29. Finanzwach = Sektion zu Skala haben sich in der Bezeichnung der einzelnen Sektions = Kommanden einige Aenderungen ergeben.

Die künftige Bezeichnung der in der Provinz Galizien, dem Großherzogthume Krakau, und dem Herzogthume Bukowina aufgestellten Finanzwache ist folgende:

Wadowice Sektion	Nr. 1.	Rawa Sektion	Nr. 16.
Saybusch " "	2.	Kristianpol " "	17.
Krakau " "	3.	Lemberg " "	18.
Bochnia " "	4.	Stryj " "	19.
Neumarkt " "	5.	Kalusz " "	20.
Neusandez " "	6.	Ploczow " "	21.
Larnow " "	7.	Brody " "	22.
Kolbuschow " "	8.	Brzezan " "	23.
Taslo " "	9.	Stanislaw " "	24.
Nisko " "	10.	Kolomea " "	25.
Nieszow " "	11.	Larnopol " "	26.
Sanok " "	12.	Czortkow " "	27.
Dobromil " "	13.	Czernowiz " "	28.
Przemysl " "	14.	Surahumora " "	29.
Sambor " "	15.		

Hiebei versteht es sich von selbst, daß die Amtssiegel der Finanzwach = Oberkommiffäre dort, wo es erforderlich ist, nach der neuen Bezeichnung umzuändern sind.

14.

Erlass der vereinten Kameral = Gefällen = Verwaltung vom 14. Oktober 1849,

an sämtliche Kameral = Bezirks = Verwaltungen und ausübende Ämter,
über den Beitritt des Herzogthums Parma zu dem Zollvertrage, welcher in Wien
am 23. Jänner 1848 zwischen Oesterreich und dem Herzogthume Modena abge-
schlossen worden ist.

Mit Beziehung auf die hierortige Verordnung vom 14. April 1848 Zahl 9040, wird den Kameral = Bezirks = Verwaltungen und ausübenden Gefällsämlern eine deutsche

mości i przestrzegania niemieckie tłumaczenie z jednego artykułu składającej się ugody według rozporządzenia ministerjum skarbu z dnia 7. Września 1849. do liczby 9372 M. S. między pełnomocnikiem Księcia Parmy, Baronem Ward. a panem ministrem Bruck, imieniem c. k. Rządu Austryjackiego dnia 2. Lipca r. b. w Medyolanie zawartej, tyczącej się przystąpienia Księstwa Parmy do umowy celnej, zawartej dnia 23. Stycznia 1848 między Austryją i Księstwem Modeną.

Aneks do Nru. 14.

Akt we względzie przystąpienia Księstwa Parmy do umowy celnej, zawartej w Wiedniu dnia 23. Stycznia 1848 między Austryją a Modeną.

Pojedynczy artykuł.

Zawartą w Wiedniu dnia 23. Stycznia 1848, między Jego c. k. apostolską Mością a Jego królewską Wysokością Arcyksięciem, Księciem Modeny, umowę celną, przyjmuje się w całej rozciągłości dla państw Najjaśniejszego Cesarza Jegomości i Jego królewskiej wysokości Infanta, księcia Parmy, takowa nabywa z dniem 1. Września 1848 zupełnej mocy i trwać będzie do 1. Marca 1850, terminu wymienionej powyżej ugody.

—W dowód czego właściwie pełnomocnicy niniejszą, w dwóch oryginałach wygotowaną umowę podpisali, wycisnąwszy na niej swoje herbowe pieczęci.

W Medyolanie dnia 2. Lipca 1849.

Bruck m. p. (L. S.)

T. Ward m. p. (L.S.)

15.

Uwiedomienie Rządu krajowego z dnia 15. Października 1849, o ustanowieniu należytości za jazdę pocztą, zacząwszy od dnia 1. Października r. b. w królestwie Lombardzko-Weneckim.

Zacząwszy od 1. Października r. b. będzie się w królestwie Lombardzko-Weneckim pobierać następujące opłaty za konie pocztowe i za należytości uboczne, a to, za jazdę ekstrapocztą:

powoźnego od konia i stacyi pocztowej	L. 3 C. 60
poczestnego (tryngeltu) od konia i stacyi pocztowej	„ 1 „ —
należytości dozorey nad wozami od pary koni na własnej stacyi	„ — „ 30
należytości od czterokołowego powozu krytego od stacyi	„ 1 „ 80
należytość od czterokołowego powozu niekrytego od stacyi	„ — „ 90
powoźnego od konia i poczty w razie przewożenia po kuryjersku	„ 4 „ 60
poczestnego od konia i poczty	„ 1 „ 25

Uebersetzung der, laut des hohen Finanz=Ministerial=Erlasses vom 7. September 1849 Zahl 9372 F. M., zwischen dem herzoglich Parma'schen Bevollmächtigten Baron Ward, und dem Herrn Minister Ritter von Bruck, Namens der k. k. österreichischen Regierung am 2. Juli l. J. zu Mailand abgeschlossenen, aus einem einzigen Artikel bestehenden Convezion, betreffend den Beitritt des Herzogthums Parma zu dem am 23. Jänner 1848 zwischen Oesterreich und dem Herzogthume Modena abgeschlossenen Zollvertrage, zur Wissenschaft und Darnachachtung zugestellt.

Beilage zu Nr. 14.

Ukt, in Betreff des Beitrittes des Herzogthums Parma zu dem Zollvertrage, welcher in Wien am 23. Jänner 1848, zwischen Oesterreich und Modena abgeschlossen worden ist.

Einziger Artikel.

Der in Wien am 23. Jänner 1848 zwischen Sr. k. k. apostolischen Majestät und Seiner königl. Hoheit dem Erzherzoge, Herzoge von Modena abgeschlossene Zollvertrag wird seinem ganzen Umfange nach für die Staaten Sr. Majestät des Kaisers und Sr. königl. Hoheit des Infanten, Herzogs von Parma angenommen, hat am 1. September 1848 volle Gültigkeit und wird bis 1. März 1850, dem Termine der oben erwähnten Konvezion, dauern.

Urkund dessen haben die betreffenden Bevollmächtigten die gegenwärtige in zwei Originalen ausgefertigte Konvezion unterfertigt, und derselben die Siegel ihrer Wappen aufgedrückt.

Mailand am 2. Juli 1849.

v. **Bruck** m. p. (**L. S.**) **T. Ward** m. p. (**L. S.**)

15.

Kundmachung des Landesguberniums vom 15. Oktober 1849, über die Bemessung der Posttrittgebühren vom 1. Oktober l. J. im lombardisch-venezianischen Königreiche.

Vom 1. Oktober l. J. an, werden im lombardisch=venezianischen Königreiche folgende Mitt- und Nebengebühren eingehoben werden, und zwar, bei Beförderung der Extra=Posten:

Mittgeld pr. Pferd und Post	ℓ. 3 Ct. 60
Postillons=Trinkgeld pr. Pferd und Post	" 1 " —
Wagenmeister=Gebühr für ein Paar Pferde auf der eigenen Station	" — " 30
Gebühr für einen vierrädrigen gedeckten Wagen pr. Post	" 1 " 80
Gebühr für einen ungedeckten vierrädrigen Wagen pr. Post	" — " 90
Mittgeld pr. Pferd und Post bei kouriermäßiger Beförderung	" " 4 " 60
Trinkgeld pr. Pferd und Post	" 1 " 25

Tak od jazdy skarbowej jako też od jazdy przy przedsiębiorstwach prywatnych czyli mesażeryach, służących do przewożenia osób (z uchyleniem art. 3. *italico decreto* z dnia 26. Lipca 1811) otrzymają pocztmistrze od konia i poczty L. 3 C. —
 a pocztyljoni pocznego od konia i poczty w ilości „ — „ 75
 stalliere od pary koni na własnej stacyi należytość „ — „ 20

Pocztmistrzom wolno atoli nie dać swoich koni przedsiębiorcom prywatnym za powyższe należytości, ci ostatni zaś mają w takim razie prawo za złożeniem 30 C. od konia i poczty na rzecz pocztmistrzów, utrzymywać na własny rachunek konie rozstawne do swoich jazd.

Na gościńcach górskich przez Spligien i Stylfser-Joch są atoli stacje Bormio, Sta. Maria, Chiavenna i Campodolcino upoważnione do odbierania tak w drodze tam jak i na powrót, w razie jazdy ekstrapocztą:

powoźnego od konia i poczty L. 4 C. —
 pocznego od konia i poczty „ 1 „ 25
 za powóz kryty z hamulcem od poczty „ 3 „ —
 za także powóz niekryty „ 2 „ —

Stacyjom Tirano i Riva di Chiavenna służy ten sam wymiar, jednakże tylko w kierunku ku Bormio, a téj ostatniej w kierunku ku Chiavennie nie zaś w przeciwnym kierunku.

Co się stosownie do dekretu wysokiego ministerstwa handlu, przemysłu i budów publicznych z dnia 28. Września 1849 do liczby 6722 P. do powszechnej wiadomości podaje.

16.

Najwyższy rozkaz Najjaśniejszego Cesarza do armii z dnia 16. Października 1849,

moc mający dla całego Cesarstwa,

którym począwszy od 1. Listopada 1849, nowe podzielenie armii na komendy i korpusy armii, i uproszczenie Administracyi wojskowej urządzi się.

Ob. powszechnego dziennika państwa i rządu Nr. 5. w części II., wydanej dnia 10. Listopada 1849.

17.

Rozporządzenie połączonej Administracyi dochodów skarbowych z dnia 17. Października 1849,

do wszystkich Administracyj powiatowych i organów straży skarbowej (finansowej),

o porachowaniu dodatków zasługi przy wymierzaniu prowizyi dla należących do straży finansowej.

Wysokie ministerjum skarbu nakazało rozporządzeniem z dnia 17. Lipca 1848, do liczby 22832-254 z powodu poszczególnego zdarzenia, że w postępowaniu

Sowohl bei Aerialfahrten als bei Privatfahrt-Unternehmungen oder Messagerien für Personalbeförderung (mit Aufhebung des Art. 3. des italico decreto v. 26. Jult 1811) erhalten die Postmeister an Rittgeld pr. Pferd und Post L. 3 Ci. —

und die Postillone das Trinkgeld pr. Pferd und Post mit . . . " — " 75
der Stalliere für ein Paar Pferde auf der eigenen Station eine

Gebühr von " — " 20

Den Postmeistern steht es jedoch frei, den Privatunternehmungen ihre Pferde um die obigen Gebühren zu verweigern, dagegen steht es in diesem Falle den letzteren zu, für ihre Fahrten gegen Entrichtung einer bloßen Gebühr von 30 Ci. pr. Pferd und Post an die Postmeister, auf eigene Rechnung Pferdewechsel für ihre Fahrten zu errichten.

Auf den gebirgigen Strassenzügen des Splügen und des Stylfser Joches jedoch sind die Stationen Bormio, Sta. Maria, Chiavenna und Kampodolcino berechtigt, sowohl auf dem Tour- als Retourwege abzunehmen, bei Extra-Postreisen:

an Rittgeld pr. Pferd und Post L. 4 Ci. —

an Postillons-Trinkgeld pr. Pferd und Post " 1 " 25

für einen gedeckten Wagen sammt Kadschuh pr. Post " 3 " —

für einen ungedeckten derlei Wagen " 2 " —

Die Stationen Tirano und Riva di Chiavenna genießen dasselbe Ausmaß, Erstere jedoch nur in der Richtung gegen Bormio, und Letztere in jener gegen Chiavenna, nicht aber auch in den entgegengesetzten Richtungen.

Welches hiemit in Gemäßheit des Dekrets des hohen Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 28. September 1849 Z. 6722 P. zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

16.

Allerhöchster Armees-Befehl Seiner Majestät des Kaisers vom 16. Oktober 1849,

wirksam für das ganze Kaiserthum,

wodurch, vom 1. November 1849 angefangen, eine neue Eintheilung der Armees in Armees-Kommanden und Armees-Korps, und eine Vereinfachung der Militär-Administration angeordnet wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, II. Stück, Nr. 5, ausgegeben am 10. November 1849.

17.

Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 17. Oktober 1849,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und Finanzwach-Organen,

über die Anrechnung der Verdienstzulagen bei dem Provisions-Ausmaße für Angehörige der Finanzwach-Mannschaft.

Das hohe Finanz-Ministerium hat mit Erlaß vom 17. Jult 1848 Zahl 22832—254 in einem speziellen Falle bedeutet, daß bei der normalmäßigen Behand-

normalném z przynależącymi do straży skarbowej (finansowej) dodatek zasłużony, jako pobór z płacą służbową równo uważany, a więc ogółowa ilość tych poborów dla wymierzenia prowizyi, za podstawę służyć ma.

18.

Rozporządzenie połączonej Administracyi dochodów skarbowych z dnia 17. Października 1849,

do wszystkich Administracyj powiatowych i wykonawczych Urzędów dochodowych,

wskazujące strony, w których obecności postępowanie cłowe z rzeczami podróznymi, które albo przed, albo za nimi się przeselają, przedsięwzięte być może.

Dla uchylecia trudności, które zachodziły w dopełnianiu warunku, umieszczonego w dekreście Kamery nadwornej z dnia 6. Lutego 1839 do l. 44429-3034, ustęp II. l. 6. lit. c.) obwieszczonym przez tutejsze rozporządzenie okólne z dnia 10. Marca 1839 pod liczbą 5588 *), względem rzeczy podróznymi, przed nimi, lub za nimi wysyłanych, mianowicie, że podróznym, dla którego te rzeczy przeznaczone, podczas czynności urzędowej w stanowisku Urzędu tę czynność pełniącego znajdować się powinien, warunek ten rozporządzeniem ministeryjum skarbu z dnia 1. Października 1849 za liczbą 23894-2507, objaśnia się w ten sposób, że postępowanie cłowe z rzeczami podróznymi, dla nich, przed nimi lub za nimi wysyłanymi, jeżeli takowe w schowaniu pod zamknięciem znajdują się, także w obecności pełnomocnika do téj czynności od właściciela rzeczy postanowionego, a we wszystkich innych zdarzeniach także w obecności spedytora, frocharza, albo człowieka, który wierzytelnym sposobem dowiedzie, że go właściciel do prowadzenia rzeczy na miejsce przeznaczone obrał, przedsiębrane być może.

Rozumie się wreszcie przez się, że inne prawne warunki, pod którymi postępowanie od opłaty wolne przedsiębrać można, w mocy swojej utrzymane są.

19.

Rozrządzenie ministeryjum spraw zewnętrznych z dnia 19. Października 1849,

ważność mające dla całej objętości państwa,

a obwieszczające układ między Austryją i Prusami względem wzajemnego przyjmowania swych pierwotnych przynależących państwa, jeżeli się takowi przynależącymi innego państwa jeszcze nie stali.

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu, nr. 3. w części I., wydanej dnia 1. Listopada 1849.

*) Ob. Zbiór ustaw prowinc. z roku 1839, stron. 270.

lung der Angehörigen von Wachangestellten, die Verdienstzulage als ein, gleich der Löhnung zu betrachtender Bezug, und daher der Gesamtbetrag dieser beiden Genüsse, der Provisions-Bemessung zur Grundlage zu dienen hat.

18.

Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 17. Oktober 1849,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und ausübende Gefällsämtler,

womit die Partbeien, in deren Weisheit die zollämtliche Behandlung der den Reisenden voraus- oder nachgesendeten Effekten vorgenommen werden kann, bezeichnet werden.

Zur Beseitigung der Schwierigkeiten, welche in der Festhaltung der in dem, mit der hierortigen Zirkular-Verordnung vom 10. März 1839 Zahl 5588 *) kundgemachten Hofkammer-Dekrete vom 6. Februar 1839 Zahl 44429-3034 Abs. II. Z. 6. Lit. c) rücksichtlich der den Reisenden voraus- oder nachgesendeten Effekten, gesetzten Bedingung, daß nämlich der Reisende, für den diese Gegenstände bestimmt sind, zur Zeit der Amtshandlung in dem Standorte des solche vollziehenden Amtes anwesend sei, Statt gefunden haben, wird diese Bedingung mit dem hohen Finanz-Ministerial-Erlaße vom 1. Oktober 1849 Zahl 23894-2507 dahin erklärt, daß die zollämtliche Behandlung der den Reisenden vorausgeschickten oder nachgesendeten Effekten, wenn solche in verschlossenen Behältnissen verwahrt sind, auch im Weisheit eines von dem Eigenthümer der Effekten zu diesem Akte bestellten Bevollmächtigten und in allen andern Fällen auch im Weisheit des Speditours, Frächters, oder desjenigen, der auf glaubwürdige Art darthut, daß er von dem Eigenthümer zur Beförderung der Gegenstände an den Bestimmungsort berufen ist, vorgenommen werden kann.

Es versteht sich übrigens, daß die sonstigen gesetzlichen Bedingungen, unter welchen die gebührenfreie Behandlung eintreten darf, aufrecht bleiben.

19.

Erlaß des Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten vom 19. Oktober 1849,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch ein Uebereinkommen zwischen Oesterreich und Preußen wegen gegenseitiger Uebernahme ihrer ursprünglichen Staatsangehörigen kundgemacht wird, insoweit dieselben noch nicht dem anderen Staate angehörig sind.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, I. Stück, Nr. 3, ausgegeben am 1. November 1849.

*) Siehe Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1839, Seite 270.

**Obwieszczenie Rządu krajowego z d. 19. Października 1849,
o braniu do wojska obowiązanych do służby wojskowej z królestwa
Lombardzko-Weneckiego i Dalmaeyi, niemających paszportu, albo
mających paszport zgasły, albo z innego powodu nieważny.**

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z dnia 1. Października t. r. zezwolić, azeby przepis. wydany dnia 14. Czerwca t. r. do liczby 4260 dla krajów koronnych niemiecko-sławiańskich. według którego odtąd wolno odstawiać i przyjmować obowiązanych do służby wojskowej, niemających paszportu, albo mających paszport zgasły, albo z jakiego innego powodu nieważny, na rachunek kontyngienu rekrutów owego okręgu, albo owej gminy, w którym będą schwytani i to bez względu, czy ich okręg rodzinny w należyтым czasie reklamował, albo pozwem powoływał, lub nie, rozciągnięto także na królestwo Lombardzko - Weneckie i Dalmaeyę.

Władze polityczne będą tylko jeszcze i nadal obowiązane, za każdym odstawieniem osoby, do obcego okręgu należącej, uwiadomić o tém bez zwłoki jej zwierzchność rodzinną w celu sprostowania według tego spisu ludności i konkrypei.

Co się niniejszém stosownie do rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. Października t. r. do liczby 19844-192 z odniesieniem się do okólnika gubernijalnego z dnia 25. Czerwca r. b. do liczby 35941 do powszechnej wiadomości podaje.

Rozporządzenie ministeryjum skarbu (finansów) z dnia 20. Października 1849,

wydane do wszystkich c. k. prezydijów krajowych i kameralnych Administracyj dochodów niestałych, **mieca którego co do taryfy celnej i trzydziestnej nowe rozporządza się postanowienia, które z dniem 16. Listopada 1849 w działalność wejść mają.**

Ob. powszechnego dziennika praw państwa i rządu nr. 6. w części II., wydanej dnia 10. Listopada 1849.

S p i s

wylącznych przywilejów od ministeryjum handlu na dniu 20. Października 1849 nadanych.

Augustowi Nowotny. posiadaczowi c. k. uprzywilejowanej fabryki porcelany i gliny farfurowej w Altrohlau pod Karlsbadem, mieszkającemu w Altrohlau pod Karls-

Kundmachung des Landesguberniums vom 19. Oktober 1849,
über die Affentirung der passlosen oder mit erloschenen oder sonst ungiltigen Pässen
versehene Militärpflichtigen aus dem lombardisch-venezianischen Königreiche und
aus Dalmazien.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschliesung vom 1. Oktober d. J. zu genehmigen geruht, daß die für die deutsch-slavischen Kronländer unterm 14. Juni l. J. Z. 4260 erlassene Vorschrift, wornach von nun an, passlose oder mit bereits erloschenen oder sonst ungiltigen Pässen versehene Militärpflichtige auf Rechnung des Rekruten-Contingents jenes Bezirkes oder jener Gemeinde abgestellt und angenommen werden können, in welchen sie ergriffen werden und zwar ohne Rücksicht, ob sie von dem Heimathsbezirke zur rechten Zeit reklamirt oder durch Edikte vorgeladen worden sind, oder nicht, auch auf das lomb. venez. Königreich und Dalmazien ausgedehnt werde.

Nur bleiben noch ferner die politischen Obrigkeiten verpflichtet, von jeder Militärstellung eines zu einem fremden Bezirke gehörigen Individuums die Heimathbehörde desselben ungesäumt zu verständigen, um hiernach die Bevölkerungs- und Konfiskations-Listen berichtigen zu können.

Welches in Folge Erlases des hohen Ministeriums des Innern vom 10. Oktober l. J. Z. 19844-192 und im Nachhange des Gubernial-Kreis Schreibens vom 25. Juni l. J. Z. 35941 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Erlaß des Finanzministeriums vom 20. Oktober 1849,

an sämtliche Länder-Präsidien und Kameral-Gefällen-Verwaltungen,
woburch neue Zoll- und Dreißigst-Tarifs-Bestimmungen verordnet werden, welche
vom 16. November 1849 an in Wirksamkeit zu treten haben.

II Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt II. Stück, Nr. 6, ausgegeben am 10. November 1849.

B e r z e i c h n i ß

**der von dem Ministerium des Handels am 20. Oktober 1849
verliehenen ausschließenden Privilegien.**

Dem August Nowotny, Besitzer der k. k. privil. Porcellan- und Steingutfabrik zu Altrohlau bei Karlsbad, wohnhaft zu Altrohlau bei Karlsbad in Böhmen, und

badem w Czechach, i Józefowi D. Pleschner, magistrzowi Farmacyi, obywatelowi i kupcowi w Pradze, mieszkającemu w Pradze (Nr. 1000)2), na wynalazek robienia guzików maszynowych z tak zwanego Strasu, porcelany, emalii, farfuru, majoliki i fajansu, na lat pięć. N. 6666. H. II. Prosił o zatajenie istoty rzeczy.

Leopoldowi Köppel, agentowi prywatnemu, mieszkającemu w Wiedniu (w mieście N. 776), na wynalazek narzędzia mechanicznego do rejestrowania i ogłaszania adresów wszelkiego rodzaju, na rok jeden. N. 6742. H. II. Prosił o zatajenie istoty rzeczy.

Janowi Józefowi Bohl, młodszemu kupcowi w Eisenach, i właścicielowi fabryki w Johann-Georgenbau, pod Möllenbrucken w Karyntyi, przez Rudolfa Kessler, dyrektora pomienionej fabryki, na wynalazek nowój kompozycyi kruszcówój, nazwanój: Bohla Argenton Lany, na lat piętnaście. N. 6750. H. II. Proszono o zatajenie istoty rzeczy. Ze względu na bezpieczeństwo publiczne, nie stoi nic na przeszkodzie wykonywaniu tego przywileju pod tym warunkiem, iż używanie uprzywilejowanój dosady ogranicza się na naczynia dla płynów objętych (neutralnych), jakimi są: imbryki do kawy i herbaty, i takie narzędzia, które tylko chwilowo z płynami kwaśnymi stykają się, n. p. łyżki jadalne i t. p. Rewers, jako obcego, złożony. Ze strony policyi nie znaleziono względem osoby proszącego o przywilej, żadnój przeszkody.

Krzysztofowi Starke, mechanikowi i sterującemu werkmistrzowi przy c. k. Zakładzie Politechnicznym w Wiedniu, mieszkającemu w Wiedniu (na Wiedniu N. 100), na wynalazek narzędzia (instrumentu) *planimetrem* nazwanego, pomocą którego, podług prostój, z matematyczną prawdziwością wykazanej zasady, objętość płaszczyzny (bryłowości) każdój jakiego bądź kształtu figury (ciała), łatwo i ze znaczném oszczędzeniem czasu wyrachowana być może, na rok jeden. N. 6833. H. II.

Maryjanowi Lederer, mieszkającemu w Pradze (N. 969)II.), na poprawę w robieniu towarów kaletnicznych, w skutek którój przez właściwe urządzenie materyi i szycia, nabierają miąższości, giętkości i trwałości, i niepodpadają łamaniu się czyli pękaniu nawet w stanie suchości, na lat trzy. N. 6845. H. II. Prosił o zatajenie istoty rzeczy.

23.

Rozrządzenie ministryjum spraw wewnętrznych z dnia 21. Października 1849,

do wszystkich naczelników krajowych,

którem istniejące przepisy uwolnienia domów pocztowych od wkwaterowania wojska, a pocztmistrzów od dawania podwoły, bliżej oznaczają się.

Ob. powszechn. dziennika praw państwa i rządu nr. 7. w części II., wydanej dnia 10. Listopada 1849.

Joseph D. Pleschner, Magister der Pharmazie, Bürger und Kaufmann in Prag, wohnhaft zu Prag (Nr. 1000/2), auf die Erfindung in der Erzeugung von Maschinen=Knöpfen aus Straß, Porzellan, Email, Steingut, Majolit und Fayance, auf fünf Jahre. Nr. 6666 H. II. — Die Geheimhaltung wurde ange sucht.

Dem Leopold Köppel, Privat-Agent, wohnhaft zu Wien (Stadt Nr. 776), auf die Erfindung einer mechanischen Vorrichtung zur Registrirung und Veröffentlichung aller Gattungen Adressen, auf ein Jahr. Nr. 6742. H. II. — Die Geheimhaltung wurde ange sucht.

Dem Johann Georg Bohl, junior, Kaufmann zu Eisenach und Gewerch-Inhaber zu Johann=Georgenbau bei Möllbrücken, wohnhaft zu Johann=Georgenbau bei Möllbrücken in Kärnten, durch Rudolph Köfeler, Direktor obgenannter Gewerkschaft, auf die Erfindung einer neuen Metall=Komposition Bohl'sches Guß=Argentou genannt, auf fünfzehn Jahre. Nr. 6750. H. II. — Die Geheimhaltung wurde ange sucht. In öffentlichen Sanitäts=Rücksichten steht der Ausübung dieses Privilegiums unter der Bedingung kein Bedenken entgegen, daß die Anwendung der privilegirten Legierung nur auf Gefäße für neutrale Flüssigkeiten, wie Thee- und Kaffee-Kannen und auf solche Geräthe, die nur momentan mit saureren Flüssigkeiten in Berührung kommen, als z. B. Eßlöffel und dergleichen beschränkt bleibe. Der Fremdenrevers liegt vor. Polizeilicher Seits wurde gegen die Person des Privilegiumsverbers kein Anstand erhoben.

Dem Christoph Starke, Mechaniker und leitender Werkmeister am k. k. polytechnischen Institute in Wien, wohnhaft zu Wien (Wieden Nr. 100), auf die Erfindung eines Instrumentes (Planimeter genannt), womit nach einem einfachen mathematisch richtigen Prinzipie der Flächeninhalt einer jeden wie immer geformten Figur ganz leicht und mit bedeutendem Zeitgewinne erhalten werde, auf ein Jahr. Nr. 6833. H. II.

Dem Marin Lederer, wohnhaft zu Prag (Nr. 969/II.), auf die Verbesserung in der Erzeugung von Tashnerwaaren, wodurch dieselben durch eine eigenthümliche Zubereitung des Stoffes und der Naht an Geschmeidigkeit, Biegsamkeit, Haltbarkeit und Widerstand selbst im vertrockneten Zustande gegen jeden Bruch gewinnen, auf drei Jahre. Nr. 6845. H. II. — Die Geheimhaltung wurde ange sucht.

23.

Erlaß des Ministeriums des Innern vom 21. Oktober 1849,

an sämtliche Länderchefs,

womit die bestehenden Vorschriften über die Befreiung der Posthäuser von der Militär=Bequartirung und der Postmeister von der Vorspannleistung näher bestimmt werden.

Siehe allgemeines Reichs=Gesetz= und Regierungsblatt, II. Stück, Nr. 7, ausgegeben am 10. November 1849.

**Obwieszczenie rządu krajowego z dnia 21. Października 1849,
o czasie odbywania się jarmarków wiosennego i jesiennego
w mieście Wiedniu.**

W skutek dekretu wysokiego ministerstwa handlu, przemysłu i budów publicznych z dnia 12. Września 1849, do liczby 6383 H. ogłasza się niniejszém, że dwa jarmarki, które się dotąd w Wiedniu odbywały pod nazwą na jubilitę i na wszystkich świętych, będą się odtąd odbywały pod nazwą jarmarków wiosennego i jesiennego, a to wiosenny od poniedziałku w 14 dni po wielkiéjnocy, jesienny od 15. Października każdego roku ciągiem przez czternaście dni, a oprócz tego daje się trzy dni na ładowanie i wyładowywanie towarów i przedmiotów sprzedaży.

Na targowicę przeznaczono tymczasem plac esplanady na prawo przed bramą Szotentor ku Najtor.

Co do dotychczasowego jarmarku na ś. Małgorzatę, oprócz skrócenia go na dni 14, żadna nie zajdzie zmiana.

24.

Kundmachung des Landesguberniums vom 21. Oktober 1849, über die Abhaltung des Frühjahr- und Herbstmarktes in der Stadt Wien.

In Folge Dekrets des hohen Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 12. September 1849 Z. 6383 H. wird hiermit kund gemacht, daß die bisher unter dem Namen Jubilate- und Allerheiligen-Markt in der Stadt Wien abgehaltenen zwei Jahrmärkte von nun an unter der Benennung „Frühjahr- und Herbstmarkt,“ und zwar der erste vom Montage 14 Tage nach Ostern, der zweite vom 15. Oktober eines jeden Jahres angefangen, durch vierzehn aufeinander folgende Tage abgehalten werden, und überdieß drei Tage zum Ein- und Auspacken der Waaren und Verkaufgegenstände eingeräumt sind.

Als Abhaltungslokale ist vor der Hand der Platz der Esplanade rechts vor dem Schottenthore gegen das Neuthor bestimmt.

Hinsichtlich des bisher unter der Benennung „Margarethen-Markt“ abgehaltenen Jahrmarktes tritt außer der Abkürzung auf 14 Tage keine Veränderung ein.

Königreich des Großherzogthums von 21. October 1849.
über die Abänderung des Grundbuch- und Grundrenten-Gesetzes in der Stadt Zürich.

In Folge des Beschlusses des Grossen Rathes der Stadt Zürich vom 12. September 1849 §. 6383 ist in dem Gesetz über die Abänderung des Grundbuch- und Grundrenten-Gesetzes in der Stadt Zürich folgende Veränderung vorgenommen worden: §. 1. Das zweite Absatz der ersten und dritten Artikel des Gesetzes vom 2. September 1849 §. 6383 ist zu ändern und lautet:

Die Grundrenten werden durch die Grundrenten-Gesetzgebung der Stadt Zürich festgesetzt und durch die Grundrenten-Gesetzgebung der Stadt Zürich abgeändert.

Als Grundrenten sind die Grundrenten der Stadt Zürich zu verstehen, welche durch die Grundrenten-Gesetzgebung der Stadt Zürich festgesetzt und durch die Grundrenten-Gesetzgebung der Stadt Zürich abgeändert sind.